

Brüsszel, 2017.11.29.
COM(2017) 708 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK
ÉS AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK**

**A szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló 2004/48/EK európai parlamenti és
tanácsi irányelv egyes vonatkozásaiival kapcsolatos iránymutatás**

{SWD(2017) 431 final} - {SWD(2017) 432 final}

I. BEVEZETÉS

A szellemi tulajdon-jogok immateriális javakat védenek, lehetővé téve az alkotók, feltalálók és művészek számára, hogy haszonhoz jussanak kreatív és innovatív tevékenységeikből. Az immateriális javak teszik ki a vállalatok értékének több mint felét, és jelentőségük egyre nő. Egy olyan világban, amelyben az uniós vállalatok egyre gyakrabban kényszerülnek versenyhelyzetbe az innováció, a kreativitás és a minőség terén, a szellemi tulajdon hatékony eszköz az összes vállalat – köztük a kis- és középvállalkozások (a továbbiakban: kkv-k) – versenyképességének növelésére.

A szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló 2004/48/EK irányelv¹ (a továbbiakban: az irányelv vagy a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv) intézkedések, eljárások és jogorvoslatok minimális, de egységes eszköztárát biztosítja, lehetővé téve ezzel a szellemi tulajdon-jogok hatékony polgári érvényesítését. Az irányelv célja a nemzeti jogszabályok egymáshoz való közelítése egy magas, egyenértékű és egységes védelmi szint belső piacon belüli biztosítása érdekében².

Az irányelv értékelése kimutatta, hogy a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelvben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok hatékony segítséget nyújtottak a szellemi tulajdon-jogok uniós védelmének erősítéséhez és a szellemi tulajdon-jogok megsértése polgári bíróságok előtti kezelésének javításához. Az irányelv nyomán olyan egységes jogi keret jött létre, amelyben Uniós-szerte azonos eszközkészletet kell alkalmazni. E tekintetben az irányelv megvalósította a szellemi tulajdon-jogok polgári érvényesítésére vonatkozó tagállami jogszabályok egymáshoz való közelítésének célját³.

Az irányelvben foglalt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat mindazonáltal nem egységesen hajtják végre és alkalmazzák a tagállamokban. Ennek az az oka, hogy mivel az irányelv minimális harmonizációt valósít meg (a 2. cikk kifejezetten lehetővé teszi, hogy a tagállami jogszabályok olyan eszközöket biztosítsanak, amelyek kedvezőbbek a jogosultak számára), nem alakult ki az irányelv rendelkezéseinek egységes értelmezése, és eltérések vannak a nemzeti polgári jogi eljárások és igazságszolgáltatási hagyományok között⁴. A szellemi tulajdon-jogok polgári érvényesítését szabályozó uniós jogi keretnek előnyére válhat tehát az irányelv egyes vonatkozásainak pontosítása, amely következetesebb és hatékonyabb értelmezést és alkalmazást tenne lehetővé.

Mindemellett az is egyértelmű, hogy a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv hatálya, még ha annak alkalmazására megfelelő módon kerül is sor, a szellemi tulajdon-jogok polgári érvényesítéséhez rendelkezésre álló intézkedések, eljárások és jogorvoslatok szabályozására korlátozódik. Az irányelv ezért önmagában nem képes kezelni az érdekelt felek által az irányelv értékelése⁵ során említett összes kihívást, különösen nem azokat, amelyek általánosabb jelleggel a szellemi tulajdon-jogok peren kívüli, illetve pereket megelőző védelméhez kapcsolódnak. Egyes érdekelt felek például a közvetítő szolgáltatók felelősségének az elsődlegesen az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvben

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/48/EK irányelve (2004. április 29.) a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről, HL L 157., 2004.4.30., 45–86. o.

² Lásd a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (10) preambulumbekzdését.

³ Bizottsági szolgálati munkadokumentum – A szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értékelése, COM(2017) 431.

⁴ Az irányelvről folytatott legutóbbi konzultáció (amelynek eredményei a következő weboldalon érhetők el: <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/18661?locale=hu>) alapján a válaszadók többsége úgy érezte ugyan, hogy a meglévő szabályok hatékony segítséget nyújtottak a szellemi tulajdon védelméhez és a szellemi tulajdon érintő jogsértések megelőzéséhez, de számos jogosult és különösen közvetítő úgy véli, hogy az irányelvben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok alkalmazása nem egységes a tagállamokban.

⁵ Bizottsági szolgálati munkadokumentum – a 2004/48/EK irányelv értékelése, II. melléklet – Összegző jelentés.

szabályozott korlátozására vonatkozó szabályok⁶ pontosítását vagy felülvizsgálatát kívánják. A Bizottság figyelembe vette az érdekelt felektől e kérdés kapcsán érkezett visszajelzéseket, és jóllehet elkötelezte magát a jelenlegi felelősségi rendszer fenntartása mellett⁷, egy közelmúltbeli kezdeményezés keretében egyértelműbbé tette a közvetítők jogellenes online tartalmak (ideértve a szellemi tulajdon-jogokat sértő tartalmakat is) észlelése és eltávolítása terén fennálló felelősségét is⁸.

E körülmények között és különösen a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv értékelése során az érdekelt felektől kapott visszajelzések alapján a Bizottság a jelen iránymutatás kibocsátása mellett döntött annak érdekében, hogy az eltérő értelmezéseknek teret adó kérdésekben⁹ egyértelművé tegye az irányelv rendelkezéseivel kapcsolatos álláspontját.

Ezen iránymutatást tartalmazó közlemény egy szellemi tulajdonnal kapcsolatos átfogó csomag részét képezi. Azokat a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésével kapcsolatos kihívásokat, amelyek nem érintik az említett rendelkezések értelmezését és alkalmazását, valamint az e kihívások kezelésére alkalmas lehetséges eszközöket „*A jelenkor társadalmi kihívásaira választ adó kiegyensúlyozott szellemi tulajdonjog-érvényesítési rendszer*” című bizottsági közlemény¹⁰ mutatja be, amely szintén az említett csomag részét képezi.

A jelen iránymutatás a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv alábbi rendelkezéseire koncentrál:

- hatály (1. és 2. cikk)
- általános kötelezettség (3. cikk)
- az intézkedések, eljárások és jogorvoslatok kérelmezésére való jogosultság (4. cikk)
- a szerzőség vagy jogosultság vétele (5. cikk)
- a bizonyítékok megszerzésére és biztosítására vonatkozó szabályok (6. és 7. cikk)
- tájékoztatáshoz való jog (8. cikk)
- ideiglenes intézkedések (9. és 11. cikk)
- kiegészítő intézkedések (10. cikk)
- a kártérítés (13. cikk) és
- a költségek (14. cikk) kiszámítása

Ezen iránymutatás célja az irányelv illetékes igazságügyi hatóságok (bírók) és a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésében az e hatóságok előtti eljárásokban közreműködő többi fél általi értelmezésének és alkalmazásának elősegítése. Konkrétabban ezen iránymutatást tartalmazó dokumentum célja:

- a polgári szellemi tulajdonjog-érvényesítés kerete hatékonyságának és eredményességének növelése (II. pont),
- a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésével kapcsolatos kiegyensúlyozott megközelítés biztosítása és az irányelvben foglalt intézkedésekkel, eljárásokkal és jogorvoslatokkal való visszaélések megelőzése (III. pont),
- a szellemi tulajdon-jogok hatékony érvényesítésének biztosítása, digitális környezetben is (IV. pont), valamint

---

⁶ A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 178., 2000.7.17., 1–16. o.) 12–15. cikke.

⁷ A Bizottság közleménye, *Online platformok és a digitális egységes piac – Lehetőség és kihívás Európa számára*, COM(2016) 288.

⁸ A Bizottság közleménye, *Fellépés a jogellenes online tartalmak ellen – Az online platformok megnövelt felelőssége felé*, COM(2017) 555.

⁹ E kérdéseket a 2004/48/EK irányelv értékeléséről szóló bizottsági szolgálati munkadokumentum azonosította.

¹⁰ COM(2017) 707.

– a szellemitulajdon-jogok érvényesítése egységes piaci dimenziójának biztosítása (V. pont).

Miközben az iránymutatás figyelembe veszi azt a körülményt, hogy az irányelvben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok a szellemitulajdonjog-érvényesítési rendszerek valamennyi felhasználója számára rendelkezésre állnak, különös figyelmet szentel azon eszközöknek, amelyek különösen fontosak a kkv-k számára. Például szemügyre veszi a kártérítés kiszámítására és a költségek megfizetésének elrendelésére vonatkozó szabályokat, valamint a visszaélések megelőzésére szolgáló eszközöket.

Az iránymutatásban bemutatott álláspontok az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) által az irányelv elfogadása óta hozott előzetes döntéseken és a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv értékeléséből eredő következtetéseken – ideértve a nyilvános konzultációkat és a nemzeti szinten azonosított bevált gyakorlatokat is – alapulnak. Ezen iránymutatás tehát a Bizottság különböző álláspontjaival ötvözi a hivatalos jogértelmezést, ami inspirációul szolgálhat az iránymutatás használói számára.

A jelen dokumentum jogilag nem kötelező erejű, és a benne foglalt iránymutatás nem érinti az EUB ítélezési gyakorlatát. Az iránymutatás könnyebbé hivatott tenni a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv értelmezését és alkalmazását, és eközben bemeneti információkat is fog nyújtani, és hozzá fog járulni a Bizottság EUMSZ 258. cikkén alapuló jogérvényesítési politikájához.

II. A SZELLEMITULAJDON-JOGOK POLGÁRI ÉRVÉNYESÍTÉSE KERETÉNEK HATÉKONYABBÁ ÉS EREDMÉNYESEBBÉ TÉTELE

1. Az elszenvedett kár megfelelő megtérítésének biztosítása

Többek között főként a fizetendő kártérítés összegének bizonytalanságával és az elszenvedett károk megfelelő megtérítésének alacsony valószínűségével indokolták, hogy a jogosultak miért nem élnek polgári jogorvoslattal a szellemitulajdon-jogok megsértésének eseteiben¹¹. E vonatkozás különös jelentőséggel bír a kkv-k szempontjából¹².

A gyakorlat azt mutatja, hogy a szellemitulajdon-jogok megsértéséért járó kártérítés megállapítása bonyolult lehet. A jogosultak, a bírák, a jogi szakemberek és a nyilvánosság ezért a kártérítés kiszámítását illetően egyértelműbb jogi helyzet megteremtését, valamint a kártérítés méltányosabb szétosztását kérte.

A kártérítés kiszámítása

Az irányelv 13. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamoknak lehetővé kell tenniük, hogy az illetékes bíróságok elrendeljék, hogy a jogsértő, aki tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy jogsértést valósít meg, a jogosult számára a jogsértés folytán elszenvedett tényleges kárnak megfelelő kártérítést fizessen. Azokban az esetekben, amelyekben a jogsértő úgy járt el, hogy nem tudta, vagy kellő gondosság mellett nem kellett tudnia, hogy jogsértést valósít meg, a tagállamok lehetővé tehetik, hogy a bíróságok elrendeljék a gazdagodás megtérítését vagy kártérítés fizetését, amelynek összegét előre meghatározhatják (13. cikk (2) bekezdés).

---

¹¹ A szellemitulajdon-jogok érvényesítése jogi keretének értékeléséről és korszerűsítéséről folytatott konzultáció, 26–28. o.

¹² Ugyanott, 10. o. A kkv-k esetében főként a perköltségekkel, az erőforrások hiányával és az eredmény kiszámíthatatlanságával indokolták a pereskedés elkerülését.

A 13. cikk (1) bekezdése szerint a kártérítésnek a jogsértés folytán elszenvedett tényleges kárnak megfelelőnek kell lennie. A cél e kár teljes megtérítése¹³.

Az irányelv kétféle lehetőséget biztosít e kártérítés megállapítására. Azok összegét meghatározhatják a bíróságok:

- figyelembe véve minden megfelelő szempontot, úgymint a kedvezőtlen kihatásokat, ideértve a sértett fél elmaradt hasznát, a jogsértő jogtalan gazdagodását, és indokolt esetben a nem tisztán gazdasági tényezőket, mint a jogosultnak a jogsértés által okozott nem vagyoni kárát (13. cikk (1) bekezdés a) pont), vagy ehelyett
- indokolt esetben annak átalányösszeg olyan tényezők alapján történő megállapításával, mint legalább azon díjazás vagy jogdíjak összege, amely a jogosultat megillette volna, ha az adott szellemi tulajdon-jog felhasználására a jogsértő engedélyt kért volna (a továbbiakban: hipotetikus díjazás/jogdíj) (13. cikk (1) bekezdés b) pont).

E rendelkezés célja nem az, hogy büntető jellegű kártérítés előírásának kötelezettségét vezesse be, hanem hogy objektív kritériumon alapuló, kiegyenlítő jellegű kártérítést tegyen lehetővé, figyelembe véve azokat a költségeket, amelyek a jogosult oldalán például a jogsértés megállapításával és az elkövetőjének felkutatásával összefüggésben merültek fel¹⁴.

A szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 13. cikke (1) bekezdésének szövege azt sugallja, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a kártérítés megállapításának e rendelkezésben meghatározott mindkét módszere megjelenjen nemzeti jogszabályaikban. Ezért ellentétben például a 13. cikk (2) bekezdésével e két módszer nem kétféle lehetőséget jelent a tagállamok számára; ehelyett a felperes, végső soron pedig az illetékes bíróság feladata annak eldöntése, hogy e két alternatív módszer közül melyiket kell alkalmazni a kártérítés adott ügybeli megállapításához.

Ha egy konkrét ügyben választani kell a két alternatív módszer között, a 13. cikk (1) bekezdésének szövege azt sugallja, hogy „megfelelőnek” kell lennie az e bekezdés b) pontjában említett átalányösszeg-módszer alkalmazásának. A szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (26) preambulumbekkezdése egy példát említ erre, mégpedig azon helyzeteket, amelyekben nehéz lenne számszerűsíteni a ténylegesen elszenvedett kár összegét. A beszámolóik szerint¹⁵ egyes esetekben az alkalmazandó nemzeti szabályok alapján a felperesek csak akkor kérhetik a kártérítés e módszer alapján történő kiszámítását, ha az a) pont szerinti módszer alkalmazása lehetetlen. A Bizottság álláspontja szerint ezen értelmezés nincs összhangban az irányelvvvel, figyelemmel arra, hogy a (26) preambulumbekkezdés csak példaként említi ezen esetet, és ezenkívül a másik módszer alkalmazásának nehézségére, nem pedig lehetetlenségére hivatkozik. Ehelyett a (17) preambulumbekkezdésre, a 3. cikk szerinti általános követelményekre – ideértve a hatásosságot és az arányosságot is –, valamint az objektív kritériumon alapuló, kiegyenlítő jellegű kártérítés lehetővé tételének céljára, minden egyes eset körülményeinek függvényében kell megállapítani, hogy megfelelő-e az átalányösszeg-módszer alkalmazása.

A Bizottság álláspontja szerint a kártérítésnek a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban, átalányösszeg alapján történő megállapításának lehetősége a 13. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott módszer alternatíváját jelenti, amely az összes megfelelő szempont azonosítását és számszerűsítését igényli, és főszabály szerint mindkét módszernek az illetékes bíróságok rendelkezésére kell állnia. E bíróságoknak képeseknek kell

¹³ Az EUB (ötödik tanács) 2016. március 17-i Christian Liffers kontra Producciones Mandarina SL és Mediaset España Comunicación SA, anciennement Gestevisión Telecinco SA ítélete, [C-99/15](#), EU:C:2016:173, 25. pont.

¹⁴ A szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (26) preambulumbekkezdése.

¹⁵ Bizottsági szolgálati munkadokumentum – a 2004/48/EK irányelv értékelése, II. melléklet – Összegző jelentés.

lenniük arra, hogy a b) pont alapján átalányösszegben megállapított kártérítés megfizetését rendeljék el, ha ezt ítélik megfelelőnek az előttük lévő konkrét ügy körülményeire tekintettel, különösen ha nehéz az a) pont szerinti módszer alapján megállapítani a kártérítést.

A nem vagyoni kár

Nehézségekről számoltak be a kártérítés kiszámításában olyan esetekben, amelyekben lehetőség van az elszenvedett nem vagyoni kár megtérítésére¹⁶. Többek között olyan esetekben került sor nem vagyoni kár érvényesítésére, amelyekben a jogsértés miatt sérült a jogosult jóhírneve, vagy az érzelmi szorongást, szenvedést okozott stb.¹⁷

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 13. cikke (1) bekezdésének a) pontja e tekintetben egyértelmű, mivel kifejezetten megemlíti, hogy a nem tisztán gazdasági tényezők – mint a jogosultnak a jogsértés által okozott nem vagyoni kár – a kártérítés e rendelkezés szerinti módszer alapján történő megállapításakor figyelembe vehető „megfelelő szempontot” képezhetnek.

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja ezzel szemben nem említi kifejezetten, hogy lehetőség lenne a nem vagyoni kár megtérítésére a kártérítés átalányösszeg-módszer alapján történő megállapításakor. Az EUB mindazonáltal megállapította¹⁸, hogy az említett rendelkezés viszont nem is zárja ki ilyen kártérítés megfizetésének elrendelését, és hogy az átalányösszeg megállapításakor valójában figyelembe kell venni az elszenvedett nem vagyoni kárt az elszenvedett tényleges kár teljes megtérítésére irányuló cél eléréséhez.

Az a szellemitulajdonjog-sértés folytán sérelmet szenvedett fél, aki az elszenvedett kár megtérítése érdekében a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti átalányösszeg-módszer alapján megállapított kártérítést követel, nemcsak a vagyoni kár, hanem a jogsértés által okozott nem vagyoni kár megtérítését is követelheti, és ha követelése megalapozott, e nem vagyoni kár megtérítését is el kell rendelni.

A kártérítés átalányösszegben történő megállapítása

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv értékelése során nehézségekről számoltak be a kártérítésnek a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszer alapján történő megállapítását illetően¹⁹. Különösen azt kifogásolták, hogy a hipotetikus díjazás/jogdíj pusztán egyszeres összegének megfelelő kártérítés megfizetésének elrendelése nem elegendő az elszenvedett tényleges kár megtérítéséhez, és az nem elég visszatartó erejű. Ezzel összefüggésben vitatott volt, hogy az irányelv biztosítja-e olyan kártérítés megítélésének lehetőségét, amely a hipotetikus díjazás/jogdíj értékének többszörösével egyenlő.

Egy közelmúltbeli ügyben²⁰ az EUB megállapította, hogy a megsértett szerzői vagyoni jogok jogosultja az e jogokat megsértő személytől a hipotetikus díjazás/jogdíj kétszeresének megfelelő összeg követelésével is kérheti a kár megfizetését, ha az alkalmazandó nemzeti jog lehetőséget biztosít erre. Az EUB megállapította továbbá, hogy a hipotetikus díjazásnak/jogdíjnak valamely szellemitulajdon-jog megsértése esetén történő egyszerű megfizetése még arra sem alkalmas, hogy garantálja a ténylegesen elszenvedett kár teljes

¹⁶ Bizottsági szolgálati munkadokumentum – a 2004/48/EK irányelv értékelése, 17. o. és III. melléklet.

¹⁷ A szellemi tulajdoni jogsértések európai megfigyelőközpontja, *A szellemitulajdon-jog körében felmerülő kártérítések*, 4. o.

¹⁸ Liffers ítélet, [C-99/15](#), 15–27. pont.

¹⁹ Bizottsági szolgálati munkadokumentum – a 2004/48/EK irányelv értékelése, III. melléklet.

²⁰ Az EUB (ötödik tanács) 2017. január 25-i Stowarzyszenie „Oławska Telewizja Kablowa” w Oławie kontra Stowarzyszenie Filmowców Polskich w Warszawie ítélete, [C-367/15](#), EU:C:2017:36.

összegének megtérítését. Ez – mint azt az EUB megjegyezte – azért van így, mert e díj megfizetése önmagában nem biztosítja sem a lehetséges bitorlási cselekmények felderítésével és beazonosításával kapcsolatos esetleges költségek megtérítését, sem az esetlegesen elszenvedett nem vagyoni kár megtérítését, sem a lejárt összegekre vonatkozó kamatok megfizetését²¹. Az említett ügyben az is megállapítást nyert, hogy az átalányösszeg-módszer alkalmazása szükségszerűen azt jelenti, hogy az e módszer alapján megállapított kártérítés nem feltétlenül teljesen arányos a ténylegesen elszenvedett kárral, és hogy az okozati összefüggés követelménye e tekintetben nem értelmezhető és alkalmazható túlságosan szigorú módon²².

A Bizottság ezen ítélkezési gyakorlat alapján arra a következtetésre jut, hogy az átalányösszeg-módszer alkalmazásával megállapított kártérítések semmiképpen sem korlátozódnak a hipotetikus díjazás/jogdíj csupán egyszeres összegére, és előfordulhat, hogy azoknak az esettől függően magasabb összegűnek kell lenniük. Az is nyilvánvaló, hogy az illetékes bíróságok mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a kártérítés említett módszer alkalmazásával történő megállapítása során. Ennek megfelelően a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontjában ismertetett módszer az említett bíróságoknak arra vonatkozóan adott hatáskörnek tekinthető, hogy az elszenvedett kár mértékét a rendelkezésre álló tényezők alapján becsüljék fel²³.

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 13. cikke (1) bekezdésének b) pontjával nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint a megsértett szellemitulajdon-jog jogosultja a jogsértőtől a hipotetikus díjazás/jogdíj kétszeresének megfelelő összeg megfizetését kérheti. Jóllehet az irányelv 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja nem feltétlenül kívánja meg e hipotetikus díjazás/jogdíj ilyen megkésztetését, az e rendelkezést végrehajtó nemzeti szabályozásnak lehetővé kell tennie a jogosult számára, hogy az átalányösszegben megállapított kártérítést illetően azt kérje, hogy azt ne csupán a hipotetikus díjazás/jogdíj egyszeres összege alapján, hanem a többi megfelelő szempontot is figyelembe véve számítsák ki. Ez magában foglalhatja a lehetséges bitorlási cselekmények felderítésével és beazonosításával, valamint az esetlegesen elszenvedett nem vagyoni kár vagy a lejárt összegekre vonatkozó kamatok megtérítésével kapcsolatos esetleges költségek megtérítését is.

2. A költségek megtérítésére vonatkozó egyértelmű és hatékony szabályok meghatározása

A nyilvános konzultáció²⁴ eredményei azt mutatják, hogy a jogosultak főként az ügyvédi tiszteletdíjak és a perhez kapcsolódó egyéb költségek miatt, valamint azért nem élnek polgári jogorvoslással a szellemitulajdon-jogok feltételezett megsértésével szemben, mert valószínűtlennek tartják, hogy megfelelően megtérítik számukra a költségeket. A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv értékelése megállapította²⁵, hogy a költségek megtérítésére vonatkozó szabályok EU-szerte eltérnek, és egyes esetekben nem biztosítják megfelelően a nyertes fél oldalán felmerülő összes költség megtérítését.

²¹ OTK ítélet, C-367/15, 30. pont. Lásd még: Liffers ítélet, C-99/15, 18. pont.

²² OTK ítélet, C-367/15, 26. és 32. pont.

²³ Hasonló, bár csak különleges körülmények között gyakorolható hatáskört tartalmaz a tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról szóló, 2014. november 26-i 2014/104/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 349., 2014.12.5., 1–19. o.) 17. cikkének (1) bekezdése is.

²⁴ A szellemitulajdon-jogok érvényesítése jogi keretének értékeléséről és korszerűsítéséről folytatott konzultáció, 28–30. o.

²⁵ Bizottsági szolgálati munkadokumentum – a 2004/48/EK irányelv értékelése, 20. o. és III. melléklet.

Az irányelv 14. cikke értelmében a nyertes fél oldalán felmerülő észszerű és arányos költségeket a vesztes félnek kell viselnie, ha méltányossági okok ennek nem mondanak ellent. A költségek megtérítésének 14. cikkben rögzített elvét az irányelv hatálya alá tartozó összes bírósági eljárásban, azaz a szellemi tulajdon-jogok megsértésével kapcsolatos összes eljárásban alkalmazni kell. Mint azt az EUB megállapította, ez magában foglalja például az irányelv 7. cikkének (4) bekezdésével és 9. cikkének (7) bekezdésével összhangban bizonyos kényszerítő intézkedéseknek indokolatlanul alávett feleknek okozott károk megtérítésére irányuló eljárásokat²⁶, valamint a valamely szellemi tulajdon-jog érvényesítésére irányuló bírósági határozat elismerésére és végrehajtására irányuló végrehajthatóvá nyilvánítási eljárást²⁷ is. A megsemmisítési eljárások nem tartoznak ebbe a körbe²⁸.

Míg ezen általános elv alapot teremt a nemzeti bíróságok számára a költségek megtérítésére, addig e bíróságokat a megítélendő tényleges összeg kiszámítása során jellemzően e témakört részletesebben szabályozó nemzeti rendszerek kötik. E nemzeti rendszerek némelyike nem kimondottan a szellemi tulajdonhoz kapcsolódik, általános díjszabási rendszeren (plafonokon) alapul, és/vagy az ügyvédi, illetve szabadalmi ügyvivői közreműködés minimális költségeit szabályozó nemzeti szabályokra hivatkozik. A tagállami rendszerek ezért jelentős mértékben eltérnek egymástól a költségek kiszámítását és megtérítését, valamint az erre irányuló eljárásokat illetően²⁹.

Átalánydíjszabási rendszer

Ezzel összefüggésben vitatott volt, hogy az átalánydíjszabási rendszeren alapuló, a megtéríthető költségek maximális összegét meghatározó nemzeti rendszerek összhangban vannak-e a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 14. cikkével.

Az EUB megállapította³⁰, hogy az olyan szabályozás, amely az ügyvédi tiszteletdíjak megtérítésére átalánydíjakat ír elő, főszabály szerint indokolható lehet, feltéve, hogy a szabályozás a megtérítendő költségek észszerű jellegének a biztosítására irányul. E szabályozásnak figyelembe kell venni az olyan tényezőket, mint a per tárgya, annak költsége vagy az érintett jog védelme érdekében végzett munka. Ez lehet az az eset, ha e szabályozás kizárja a túlzottan magas költségek megtérítését. Ilyen költségekről van szó akkor, ha a nyertes fél és az ügyvédje szokatlanul magas tiszteletdíjban állapodott meg, vagy ha az ügyvéd által nyújtott szolgáltatások nem tekinthetők szükségesnek az érintett szellemi tulajdon-jog érvényesítéséhez.

Az EUB azt is megállapította³¹, hogy a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 14. cikkében foglalt azon követelmény, miszerint a vesztes félnek kell viselnie az „észszerű” költségeket, nem igazolhat olyan átalánydíjakat előíró – az említett rendelkezést végrehajtó – nemzeti szabályozást, amelyek nagymértékben az e tagállamban az ügyvédi szolgáltatásokra ténylegesen alkalmazott átlagos díjak alatt vannak. Ugyanis az ilyen szabályozás összeegyeztethetetlen az irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével, amely úgy rendelkezik, hogy az előírt intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak elrettentőnek kell lenniük.

²⁶ Az EUB (első tanács) 2015. július 16-i Diageo Brands BV kontra Simiramida-04 EOOD ítélete, [C-681/13](#), EU:C:2015:471.

²⁷ Az EUB (nagytanács) 2011. október 18-i Realchemie Nederland BV kontra Bayer CropScience AG ítélete, [C-406/09](#), EU:C:2011:668.

²⁸ Bericap ítélet, [C-180/11](#), 77–82. pont.

²⁹ *Support study for the ex-post evaluation and ex-ante impact analysis of the IPR enforcement Directive* (A szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv utólagos értékelésének és előzetes hatásvizsgálatának alapjául szolgáló tanulmány), Technopolis Group az EY-vel és a Schalast Rechtsanwälttel alkotott konzorciumban, 2017., 69–70. o.

³⁰ UVP ítélet, [C-57/15](#), 25. pont.

³¹ UVP ítélet, [C-57/15](#), 26–27. pont.

Emellett a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 14. cikke előírja, hogy a vesztes fél által viselendő költségeknek „arányosnak” kell lenniük. Az EUB e tekintetben azt állapította meg, hogy bár az arányosság követelménye nem jelenti azt, hogy a vesztes félnek szükségszerűen a másik fél részéről felmerült költségek összességét meg kell térítenie, megköveteli, hogy ez utóbbi fél jogosult legyen a részéről ténylegesen felmerült észszerű költségek legalább jelentős és megfelelő részének a megtérítésére. Ezért az ügyvédi közreműködéshez kapcsolódó költségek esetében abszolút felső határt előíró nemzeti szabályozásnak biztosítania kell egyrészt, hogy e felső határ tükrözi a szellemitulajdon-jogok területén nyújtott ügyvédi szolgáltatások díjainak valóságát. Az ilyen szabályozásnak azonban azt is biztosítania kell, hogy a vesztes fél a nyertes fél részéről ténylegesen felmerült észszerű költségek legalább jelentős és megfelelő részét viselje³².

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 14. cikkével nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az ügyvédi közreműködés esetén a költségek megtérítésének területén átalány-díjszabási rendszert tartalmaz, feltéve, hogy e díjak biztosítják, hogy a vesztes fél által viselendő költségek – az ügy sajátosságait figyelembe véve – észszerűek. Azonban a 14. cikkel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely olyan átalánydíjakat ír elő, amelyek túl alacsonyak annak biztosításához, hogy a vesztes fél a nyertes fél részéről felmerült észszerű költségek legalább jelentős és megfelelő részét viselje.

A megtérítendő költségek fajtái

A tagállamok és nemzeti jogszabályaik között különbségek állnak fenn a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 14. cikkét végrehajtó nemzeti jogi rendelkezések hatálya alá tartozó költségfajtákat illetően is. Gyakorlatilag míg többnyire az eljárás megindításáért fizetendő összes bírósági eljárási illetékekre és más eljárási költségre alkalmazandók az említett rendelkezések, addig a külső szakértők költségeire, az ügyvédi tisztelet- és egyéb díjakra legalábbis néhány esetben csak részben vonatkoznak azok³³.

A 14. cikk alapján a jogsértőnek teljes egészében viselnie kell a magatartásának pénzügyi következményeit³⁴; másfelől a nyertes fél jogosult a részéről ténylegesen felmerült észszerű költségek legalább jelentős és megfelelő részének a megtérítésére³⁵.

Konkrétabban, jóllehet a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 14. cikke „*a nyertes fél oldalán felmerülő észszerű és arányos költségek[re]*” hivatkozik, az irányelv nem határozza meg e fogalom pontos jelentését. Az EUB megállapította, hogy a „költségek” fogalma magában foglalja többek között az ügyvédi tiszteletdíjakat³⁶. Az EUB azt is megállapította, hogy a „költségek” fogalma főszabály szerint a szaktanácsadói szolgáltatások címén felmerült költségeket is magában foglalja³⁷. Az EUB mindazonáltal arra is rámutatott, hogy e fogalmat szigorúan kell értelmezni, és hogy – ennek megfelelően – csak azon költségek minősülnek a 14. cikk értelmében vett „költségeknek”, amelyek közvetlenül és szorosan kapcsolódnak az érintett bírósági eljáráshoz³⁸.

Ezzel összefüggésben az EUB megállapította, hogy a jogsértés megállapításával és az elkövetőjének felkutatásával összefüggésben többek között a szaktanácsadó által végzett általános piacmegfigyelés és a szellemitulajdon-jog e szakaszban ismeretlen jogsértők általi

³² UVP ítélet, [C-57/15](#), 29-30. pont.

³³ A szellemitulajdon-jogok érvényesítése jogi keretének értékeléséről és korszerűsítéséről folytatott konzultáció, 28. o.

³⁴ Realchemie ítélet, [C-406/09](#), 49. pont.

³⁵ Az EUB (ötödik tanács) 2016. július 28-i United Video Properties Inc. kontra Telenet NV (UVP) ítélete, [C-57/15](#), EU:C:2016:611, 29. pont.

³⁶ UVP ítélet, [C-57/15](#), 22. pont.

³⁷ UVP ítélet, [C-57/15](#), 34. pont.

³⁸ UVP ítélet, [C-57/15](#), 36. pont.

esetleges megsértésének a szaktanácsadó általi felkutatása során felmerült költségek nem mutatnak ilyen közvetlen és szoros kapcsolatot. Az EUB azonban másfelől azt is megállapította, hogy amennyiben a szaktanácsadói szolgáltatások jellegüktől függetlenül elkerülhetetlenek ahhoz, hogy az ilyen jog érvényesítésére irányuló bírósági keresetet lehessen ténylegesen indítani egy konkrét esetben, az e szaktanácsadó közreműködéséhez kapcsolódó költségek a „költségek” fogalma alá tartoznak. A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 14. cikke alapján e költségek olyan „költségeknek” minősülnek, amelyeket a vesztes félnek kell viselnie³⁹.

Az EUB azt is leszögezte⁴⁰, hogy az irányelv 14. cikkével ellentétesek az olyan nemzeti szabályok, amelyek a szaktanácsadó költségeinek a megtérítését csak a vesztes fél vétkessége esetén írják elő, amennyiben e költségek közvetlenül és szorosan kapcsolódnak a szellemitulajdon-jog érvényesítésére irányuló bírósági keresethez.

E ponton végezetül fontos megjegyezni, hogy az előzőekben kifejtettek nem feltétlenül jelentik azt, hogy a 14. cikk hatályán kívül eső költségek ne lennének megtéríthetők. A fentiek sokkal inkább azt jelentik, hogy az ilyen – például a jogsértés megállapításával és az elkövetőjének felkutatásával összefüggésben felmerült⁴¹ – költségek megtérítésére irányuló követeléseket – adott esetben – kártérítési kereset útján kell érvényesíteni a 13. cikk alapján.

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 14. cikke az – ügyvédi tiszteletdíjakat is magukban foglaló – igazságszolgáltatási költségekre és az érintett bírósági eljáráshoz közvetlenül és szorosan kapcsolódó egyéb költségekre alkalmazandó. Az utóbbiak a szaktanácsadói szolgáltatások költségeit is magukban foglalják, amennyiben e szolgáltatások elkerülhetetlenek ahhoz, hogy valamely jog érvényesítésének a biztosítására irányuló bírósági keresetet lehessen ténylegesen indítani egy konkrét esetben.

3. Középpontban az üzletszerűen elkövetett jogsértések

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelvben foglalt egyes intézkedéseket csak a szellemitulajdon-jogok üzletszerűen elkövetett megsértésére kell alkalmazni (6. cikk (2) bekezdés és 9. cikk (2) bekezdés), vagy azok a jogsértőktől eltérő olyan személyekre vonatkoznak (8. cikk (1) bekezdés a)–c) pont), akik jogsértő árukat üzletszerűen birtokoltak, jogsértő szolgáltatásokat üzletszerűen vettek igénybe, vagy üzletszerűen nyújtottak szolgáltatásokat jogsértő tevékenységekhez⁴².

A szellemitulajdon-jogok érvényesítésének jogi keretei között az „üzletszerűen” fogalma bizonyos kiterjedtebb vagy nagyobb beavatkozással járó intézkedések alkalmazását igényli a különösen súlyos jogsértések eseteiben, ezáltal biztosítva a legártalmasabb jogsértések hatékony kezelését az arányosság és a kiegyensúlyozott megközelítés biztosítása mellett. Úgy tűnik azonban, hogy e fogalmat tagállamonként eltérően értelmezik és alkalmazzák.

Az irányelv nem határozta meg az üzletszerűség fogalmát. Az irányelv a tagállamok jogára sem utal kifejezetten a fogalom jelentésének meghatározása érdekében. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jog egységes alkalmazásának követelményére és az egyenlőség

³⁹ UVP ítélet, [C-57/15](#), 39–40. pont.

⁴⁰ UVP ítélet, [C-57/15](#), 40. pont.

⁴¹ Lásd a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (26) preambulumbekendését.

⁴² A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (14) preambulumbekendése szerint: „Ez nem érinti annak lehetőségét, hogy a tagállamok ezen intézkedéseket egyéb cselekmények tekintetében is alkalmazzák.”

elvére tekintettel e fogalmat ilyen esetekben az egész EU-ban önállóan és egységesen kell értelmezni⁴³.

Emellett a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (14) preambulumbekzdése némi támpontot ad annak kijelentésével, hogy az említett fogalom olyan cselekményekre vonatkozik, „amelyeket közvetlen vagy közvetett gazdasági vagy kereskedelmi előny céljából követnek el[ami] általában kizárja a végső fogyasztók által jóhiszeműen elkövetett cselekményeket”.

Ezenfelül a TRIPS-megállapodás 61. cikke értelmében vett „kereskedelmi nagyságrendű (üzletszerű)”, illetve „kereskedelmi méretekben (üzletszerűen)” fogalmát alaposan megvitatta a Kereskedelmi Világszervezet (a továbbiakban: WTO) egy vizsgálóbizottsági jelentése⁴⁴. A vizsgálóbizottság a „nagyságrend”, illetve a „méret”, valamint a „kereskedelmi” szavak szokásos jelentését figyelembe véve úgy találta, hogy a fogalmat minőségi és mennyiségi szempontokra is figyelemmel kell értelmezni, és hogy az a valamely konkrét termékkel egy konkrét piacon folytatott jellemző vagy szokásos kereskedelmi tevékenység nagyságrendjére, illetve méretére utal⁴⁵. Jóllehet a TRIPS-megállapodás e fogalmat némileg eltérő összefüggésben használja, mint a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv⁴⁶, és az uniós jogrendben az ilyen vizsgálóbizottsági jelentések önmagukban nem rendelkeznek kötelező erővel az irányelvhez hasonló másodlagos uniós jogi aktusok értelmezését illetően, a Bizottság e jelentést hasznos támpontnak tekinti⁴⁷.

A fentiekből az következik, hogy a Bizottság álláspontja szerint az üzletszerűségnek a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv különböző rendelkezéseiben használt fogalma nem értelmezhető pusztán mennyiségi szempontból, hanem olyan minőségi szempontokat is figyelembe kell venni, mint hogy általában gazdasági vagy kereskedelmi előny céljából végzik-e az adott tevékenységet.

Az irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében, 8. cikkének (1) bekezdésében és 9. cikkének (2) bekezdésében szereplő „üzletszerűen” fogalmát az adott jogsértések révén megszerezni kívánt gazdasági vagy kereskedelmi előnyhöz hasonló minőségi szempontokat, valamint a konkrét esetben szóban forgó jogsértések számához és terjedelméhez hasonló mennyiségi szempontokat figyelembe véve kell értelmezni és alkalmazni.

III. A SZELLEMITULAJDON-JOGOK ÉRVÉNYESÍTÉSÉVEL KAPCSOLATOS KIEGYENSÚLYOZOTT MEGKÖZELÍTÉS BIZTOSÍTÁSA ÉS A VISSZAÉLÉSEK MEGELŐZÉSE

1. Általános kötelezettség és alapvető jogok

⁴³ Lásd például: az EUB (nagytanács) 2014. szeptember 3-i Johan Deckmyn és Vrijheidsfonds VZW kontra Helena Vandersteen és társai ítélete, [C-201/13](#), EU:C:2014:2132, 14. pont.

⁴⁴ A WTO vizsgálóbizottságának 2009. január 26-i jelentése, [WT/DS362/R](#), 75–98. o.

⁴⁵ [WT/DS362/R](#), VII.601–603. pont és VII.635–636 pont.

⁴⁶ Mégpedig bizonyos büntetőjogi intézkedésekkel összefüggésben, míg a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv a fogalmat bizonyos polgári jogi intézkedésekkel összefüggésben használja.

⁴⁷ E tekintetben megjegyezhető, hogy egyrészt az EU is részese a TRIPS-megállapodásnak (lásd a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (4) preambulumbekzdését), ami azt jelenti, hogy annak rendelkezései az uniós jogrend szerves részét képezik (lásd például: Bericap ítélet, C-180/11, 67. pont), másrészt pedig az irányelvhez hasonló másodlagos uniós jogi aktusokban használt meghatározatlan kifejezések szokásos jelentése az EUB ítélezési gyakorlata szerint is fontos elemét képezi e kifejezések értelmezésének (lásd például: Deckmyn ítélet, C-201/13, 19. pont).

Az irányelv általános kötelezettsége a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséhez szükséges intézkedésekről, eljárásokról és jogorvoslatokról való rendelkezés. Ezeknek „méltányosnak és igazságosnak” kell lenniük, és nem lehetnek „indokolatlanul bonyolultak és költségesek és nem eredményezhetnek észszerűtlen határidőket és indokolatlan késedelmeket”; ezen túlmenően hatásosnak, arányosnak és elrettentőnek kell lenniük, nem állíthatnak korlátokat a kereskedelemnek, és biztosítékokat kell rendelkezésre bocsátaniuk a visszaélés esetére (3. cikk (1) és (2) bekezdés). Emellett ezen intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat minden egyes esetben oly módon kell meghatározni, amely lehetővé teszi az adott eset jellemző vonásainak figyelembevételét, ideértve az egyes szellemitulajdon-jogok sajátosságait és szükség esetén a jogsértés szándékos vagy nem szándékos voltát⁴⁸. Ennek folytán a polgári szellemitulajdonjog-érvényesítés rendszere kiegyensúlyozott alkalmazásának biztosítása érdekében az illetékes bíróságoknak általában egyedi értékelést kell végezniük az irányelvben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok biztosításának mérlegelésekor.

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv tiszteletben tartja azokat az alapvető jogokat és alapelveket, amelyeket különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) elismer; a szellemi tulajdon teljes mértékű tiszteletben tartására törekszik a Charta 17. cikke (2) bekezdésének megfelelően⁴⁹. Az irányelvben rögzített szabályokat következképpen úgy kell értelmezni és alkalmazni, hogy ne csak az említett konkrét alapvető jog legyen biztosítva, hanem a többi vonatkozó alapvető jog is teljes mértékben figyelembe legyen véve és tiszteletben legyen tartva. Ez utóbbiak az esettől függően a hatékony bírói jogvédelemhez, valamint a magánélet és a személyes adatok védelméhez való jog, illetve a véleménynyilvánítás és a vállalkozás szabadsága lehetnek⁵⁰. Az irányelv elfogadását követően az EUB több ítélete is foglalkozott e kérdéssel.

Konkrétan a Promusicae-ítéletben⁵¹ az EUB a különböző alapvető jogok közötti egyensúly megteremtésének kérdésével foglalkozott, amikor az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv, az információs társadalomról szóló irányelv⁵², a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv és az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv⁵³ rendelkezéseit értelmezte a Chartára figyelemmel. Az EUB megállapította, hogy ezen irányelvek értelmezése során az érintett nemzeti hatóságoknak és bíróságoknak biztosítaniuk kell a különböző érintett alapjogok igazságos egyensúlyát és a más uniós jogi általános alapelvek – mint az arányosság elve – való ütközés elkerülését. Az említett konkrét ügyben az EUB arra a következtetésre jutott, hogy a tagállamok nem kötelesek a szerzői jog hatékony védelmének biztosítása céljából előírni a személyes adatok polgári eljárás keretében történő közzétételének kötelezettségét. Az EUB azonban azt is megállapította, hogy a tagállamoknak a fent említett irányelvek átültetése során úgy kell értelmezniük azokat, hogy biztosított legyen a személyes adatok és a magánélet védelmét biztosító alapvető jog, valamint a tulajdonhoz és a hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jogok igazságos egyensúlya.

⁴⁸ A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (17) preambulumbekzdése.

⁴⁹ A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (32) preambulumbekzdése.

⁵⁰ Lásd a Charta 47., 7., 8., 11., illetve 16. cikkét.

⁵¹ Az EUB (nagytanács) 2008. január 29-i *Productores de Música de España (Promusicae) kontra Telefónica de España SAU* ítélete, [C-275/06](#), EU:C:2008:54, 68. pont.

⁵² Az Európai Parlament és a Tanács 2001/29/EK irányelve (2001. május 22.) az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról, HL L 167., 2001.6.22., 10–19. o.

⁵³ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről, HL L 201., 2002.7.31., 37–47. o. (amely a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet [HL L 281., 1995.11.23., 31–50. o.] egészíti ki).

E megközelítést az EUB későbbi határozatai is megerősítették⁵⁴, bővebb iránymutatást adva arra nézve, hogy miként biztosítható különböző ütköző alapvető jogok igazságos egyensúlya többek között akkor, ha a tájékoztatáshoz való joggal kapcsolatos kérelmekről és ideiglenes intézkedések elrendeléséről kell határozni⁵⁵.

Jóllehet e határozatok a szerzői jogok megsértésével kapcsolatos peres ügyekkel összefüggésben születtek, az EUB elemzése általános jelleggel foglalkozik a szóban forgó alapvető jogok közötti egyensúllyal. A Bizottság ezért úgy véli, hogy az e jogok igazságos egyensúlyának – az arányosság általános elvére tekintettel történő – biztosítására vonatkozó követelmény nemcsak a szerzői jogok megsértésével kapcsolatos ügyekben alkalmazandó, hanem az irányelv hatálya alá tartozó szellemi tulajdon-jogok bármelyikét érintő ügyekben is.

Minden olyan esetben, amelyben a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv rendelkezéseinek értelmezésére és alkalmazására kerül sor, és amelyben az uniós jogrend által védett különböző ütköző alapvető jogok forognak kockán, az arányosság elvére tekintettel biztosítani kell e jogok igazságos egyensúlyát.

2. Az alkalmazandó alapvető jogok igazságos egyensúlyának biztosítása a tájékoztatáshoz való jog esetében

A különböző alapvető jogok igazságos egyensúlyának biztosítása különösen fontos a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 8. cikke szerinti tájékoztatáshoz való jog alkalmazása esetén. A 8. cikk arra kötelezi a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé az illetékes bíróságok számára annak elrendelését, hogy a jogsértő vagy bizonyos más személyek adjanak pontos tájékoztatást a jogsértő áruk vagy szolgáltatások eredetéről, a terjesztési csatornákról és a jogsértésben részt vevő harmadik személyek azonosságáról⁵⁶.

A 8. cikk alapján előterjesztett tájékoztatáshoz való joggal kapcsolatos kérelmek elbírálása során felmerülhetnek olyan helyzetek, amelyekben több alapvető jog között is egyensúlyt kell teremteni. Ilyen helyzet állhat elő különösen egyrészt a tulajdon védelméhez (ideértve a szellemi tulajdon védelmét is) és a hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jogok, másrészt pedig a magánélet és a személyes adatok védelméhez való alapvető jogok, valamint a vállalkozás szabadsága esetében.

A 8. cikk alapján az illetékes bíróságok csak a jogsértés forrásának és terjedelmének azonosításához valóban szükséges információkat érintően rendelkezhetnek el tájékoztatásadást. A Bizottság álláspontja szerint ez következik az indokolt és arányos kérelem 8. cikk (1) bekezdésében rögzített követelményéből és a 3. cikkben foglalt általános kötelezettségekből (konkrétan abból a követelményből, hogy minden elrendelt intézkedésnek méltányosnak és igazságosnak kell lennie, és azok nem lehetnek indokolatlanul bonyolultak és költségesek, és hogy a visszaélés esetére biztosítékokat kell rendelkezésre bocsátani).

Az EUB megállapította⁵⁷, hogy az uniós joggal, különösen a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 8. cikke (3) bekezdésének az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv 15. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett

⁵⁴ Például az EUB (nyolcadik tanács) 2009. február 19-i LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH kontra Tele2 Telecommunication GmbH ítélete, [C-557/07](#), EU:C:2009:107; az EUB (harmadik tanács) 2012. április 19-i Bonnier Audio AB és társai kontra Perfect Communication Sweden A,B ítélete, [C-461/10](#), EU:C:2012:219; az EUB (negyedik tanács) 2015. július 16-i Coty Germany GmbH kontra Stadtparkasse Magdeburg ítélete, [C-580/13](#), EU:C:2015:485.

⁵⁵ Lásd a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv tájékoztatáshoz való jogra vonatkozó 8. cikkével (III. fejezet) és az ideiglenes intézkedésekre vonatkozó 9. és 11. cikkével (IV. fejezet) kapcsolatos további fejtegetéseket is.

⁵⁶ Lásd a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (21) preambulumbekzdését is.

⁵⁷ Promusicae ítélet, [C-275/06](#), 58–59. pont. Lásd a fenti 1. pontot is.

rendelkezéseivel nem ellentétes az, ha a tagállamok a személyes jellegű forgalmi adatok bizonyos harmadik magánszemélyekkel való közlésére vonatkozó kötelezettséget állapítanak meg szerzői jogok sérelme miatt polgári peres eljárás indításának lehetővé tétele érdekében. Az EUB azonban azt is leszögezte, hogy a vonatkozó ügyben szóban forgó uniós jogi szabályok nem is kötelezik a tagállamokat ilyen kötelezettség előírására.

Az EUB megállapította továbbá, hogy e szabályokkal nem ellentétes a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 8. cikke alapján meghozott nemzeti jogszabály alkalmazása, amely lehetővé teszi, hogy egy adott internet-előfizető vagy internethasználó azonosítása érdekében az internet-hozzáférést biztosító szolgáltató a szerzői jog jogosultjának vagy ez utóbbi jogutódjának tájékoztatást adjon arról az előfizetőről, akinek a szolgáltató egy adott IP-címet (internetprotokoll) biztosított, amely címről állítólag a jogsértést elkövették. Az ilyen nemzeti jogszabálynak azonban lehetővé kell tennie az eljáró nemzeti bíróság számára, hogy az egyes esetek körülményei alapján és az arányosság elvéből eredő követelmények megfelelő figyelembevételével mérlegelje az ellentétes érdekeket⁵⁸.

Egy másik ügyben az EUB megállapította, hogy a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 8. cikke (3) bekezdésének e) pontjával ellentétesek az olyan nemzeti jogi rendelkezések, amelyek valamely bankintézetnek korlátlanul és feltétel nélkül lehetővé teszik azt, hogy az irányelv 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja keretében történő, valamely számlatulajdonos nevére és címére vonatkozó tájékoztatást a banktitokra hivatkozva megtagadja⁵⁹. A banktitokra való hivatkozás ilyen korlátlan és feltétel nélküli lehetővé tétele súlyosan sértheti a szellemi tulajdonhoz való alapjog hatékony gyakorlását, és mindezt a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében említett személyek azon jogának javára, hogy a rájuk vonatkozó személyes adatokat védelemben részesítsék⁶⁰.

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 8. cikke alapján az illetékes bíróságok elrendelhetik, hogy a szellemitulajdon-jogot sértő áruk vagy szolgáltatások eredetéről és terjesztési hálózatairól a jogsértő vagy bizonyos más személyek adjanak tájékoztatást. E tájékoztatás személyes adatokra is kiterjedhet, ha azok közlésére a személyes adatok védelmére vonatkozó hatályos jogszabályoknak megfelelően kerül sor, és feltéve, hogy rendelkezésre állnak a különböző szóban forgó alapvető jogok igazságos egyensúlyának biztosítását szolgáló biztosítékok.

3. Az ellenérdekű fél rendelkezése alatt álló, megjelölt bizonyítékok bemutatása

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében az illetékes bíróságok elrendelhetik azon bizonyítékok bemutatását, amelyek felett az ellenérdekű fél rendelkezik, ha a felperes igényének kielégítő megalapozásához az összes észszerűen rendelkezésre álló bizonyítékot bemutatta, és megjelölte az igényeinek alátámasztását szolgáló bizonyítékokat.

Az értékelés során arról számoltak be, hogy egyes tagállamokban rendkívül nehézkes lehet a felperes számára az ellenérdekű fél rendelkezése alatt álló bizonyíték megjelölése, és ez gyakorlatilag jelentős mértékben korlátozza az ilyen bizonyíték megszerzésének lehetőségét. Arról is beszámoltak, hogy a felperesektől egyes esetekben a kért dokumentumok pontos jellegének, helyének, hivatkozási számának vagy tartalmának megjelölését kérik még akkor

⁵⁸ Bonnier ítélet, [C-461/10](#), 51–61. pont.

⁵⁹ Az EUB (negyedik tanács) 2015. július 16-i Coty Germany GmbH kontra Stadtsparkasse Magdeburg ítélete, [C-580/13](#), 43. pont.

⁶⁰ Coty Germany ítélet, [C-580/13](#), 40. pont.

is, ha ezen információkat nyilvánvalóan nehéz, ha nem egyenesen lehetetlen beszerezni egy olyan kívülálló személy számára, aki nem feltétlenül látta a kért dokumentumokat⁶¹.

Jóllehet bizonyos fokú megjelölésre kétségtelenül szükség van, a túlzott mértékű részletezés megkövetelése aláassa a 6. cikk (1) bekezdése szerinti közlést elrendelő intézkedések hatékonyságát, és aggályokat kelt a nemzeti szinten meghatározott követelmények arányosságát illetően. Ez az ilyen követelmények „méltányos és igazságos” jellegét is megkérdőjelezi, és túlságosan bonyolulttá teheti az irányelv intézkedéseinek alkalmazását. Az ilyen jellegű részletes nemzeti követelmények ellentétesek lehetnek az irányelv 3. cikkében foglalt kötelezettségekkel összefüggésben értelmezett 6. cikk (1) bekezdésével.

A versenyjogi kártérítésről szóló irányelv⁶² alaposabb e tekintetben. Ezen irányelv bizonyítékok feltárására vonatkozó 5. cikkének (2) bekezdése annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy a nemzeti bíróságok a megalapozott indokolásban észszerűen rendelkezésre álló tények alapján a lehető legpontosabban és legszűkebben meghatározott bizonyítékoknak, illetve a bizonyítékok egy ilyen módon meghatározott releváns kategóriájába tartozó bizonyítékoknak a feltárását rendelhessék el.

A Bizottság álláspontja szerint indokolt lehet ehhez hasonló megközelítésben értelmezni és alkalmazni a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 6. cikkének (1) bekezdését. Jóllehet a felperesnek a lehető legpontosabban meg kell jelölnie az általa kért információkat, az erre vonatkozó kötelezettséget észszerű korlátok között kell értelmezni az adott ügy körülményeire tekintettel. Ez azt jelenti, hogy a Bizottság álláspontja szerint a felperesnek főszabály szerint meg kell ugyan jelölnie kérelmében a konkrét bizonyítékokat, de a 6. cikk (1) bekezdésével nem ellentétes az, ha a felperes egyes esetekben egy konkrét bizonyítékkategóriát jelöl meg, feltéve, hogy a megjelölés pontossága lehetővé teszi az ellenérdekű fél számára a rendelkezése alatt álló konkrét bizonyítékok azonosítását, az illetékes bíróság számára pedig a közlés iránti kérelem elbírálását.

Emellett nehézséget okoz a „*bizonyítékokat, amelyek felett az ellenérdekű fél rendelkezik*” kifejezés értelmezése is. Pontosabban bizonytalanság áll fenn a tekintetben, hogy a „*rendelkezik*” kifejezés csak a bizonyítékok birtoklására vonatkozik-e, vagy azt tágabban kell-e értelmezni oly módon, hogy az akár az ellenérdekű fél észszerű kutatásra vonatkozó kötelezettségét is magában foglalhatja⁶³.

Bár a Bizottság álláspontja szerint a 6. cikk (1) bekezdése nem tűnik egyértelmű jogalapot kínálni annak megköveteléséhez, hogy egy fél tevőlegesen kutasson neki nem alárendelt harmadik felek birtokában lévő bizonyítékok után azok bemutatása érdekében, megjegyzi, hogy a „*rendelkezik*” szó használata arra utal, hogy nem feltétlenül szükséges, hogy a fél ténylegesen is birtokolja a bizonyítékokat. Ezért a Bizottság álláspontja szerint a 6. cikk (1) bekezdése indokolt esetben jogalapot adhat egy fél azon kötelezettségére, hogy a szervezetén belül (ideértve az ellenőrzése alatt álló külön jogalanyokat is) gondos kutatást végezzen a bizonyítékok után, feltéve, hogy a felperes megfelelően alátámasztotta és részletezte az érintett bizonyítékok iránti kérelmét, a kötelezettség nem aránytalan és nem indokolatlanul költséges, és szükség esetén biztosítékok állnak rendelkezésre a visszaélés esetére⁶⁴.

⁶¹ A szellemitulajdon-jogok érvényesítése jogi keretének értékeléséről és korszerűsítéséről folytatott konzultáció, 18. o. Lásd továbbá: SEC(2010) 1589 végleges, 9. o.

⁶² Az Európai Parlament és a Tanács 2014/104/EU irányelve (2014. november 26.) a tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról, HL L 349., 2014.12.5., 1. o.

⁶³ Bizottsági szolgálati munkadokumentum – a 2004/48/EK irányelv alkalmazásának elemzése, 2010. december 22., 9. o.; bizottsági dokumentum – A 2004/48 irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági jelentésre érkezett észrevételek összefoglalása, 2011. július, 19. o.

⁶⁴ Lásd a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 3. cikkét.

A bizonyítékok bemutatása iránt a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 6. cikkének (1) bekezdése alapján előterjesztett minden kérelemnek megfelelően alátámasztottnak és részletesnek kell lennie, és az ügy konkrét körülményei között arányosnak tekinthető keretek között kell maradnia. E követelmény azonban nem feltétlenül zárja ki annak lehetőségét, hogy ezen intézkedés címzettjét bizonyos esetekben konkrét bizonyítékkategóriák bemutatására vagy arra kötelezzék, hogy szervezetén belül gondos kutatást végezzen a bizonyítékok után.

4. A bizalmas információk védelmének biztosítása

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 6. cikkének (1) és (2) bekezdésében, 7. cikkének (1) bekezdésében, valamint 8. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott intézkedések elrendelésének lehetősége a bizalmas információk védelmének függvénye. E korlátozás különös jelentőségre tesz szert akkor, ha a potenciálisan bemutatandó bizonyítékként vagy információként megjelölt dokumentumok az említett intézkedések címzettjének üzleti titkait vagy egyéb bizalmas üzleti adatait tartalmazzák.

A 8. cikk szerinti tájékoztatáshoz való joggal kapcsolatos kérelmek kapcsán arról számoltak be⁶⁵, hogy az a körülmény, hogy az információk egyes típusaira a különböző tagállamokban adott esetben eltérő titoktartási szabályok vonatkoznak, további problémákat okozhat a jogosultak számára. Ennek az az oka, hogy nem egyértelmű, hogy az egyik országban jogszerűen megszerzett információt felhasználhatják-e egy olyan országban, amelyben a megszerzett információ bizalmas jellegét szigorúbb titoktartási szabályok szabályozzák.

Az arányosság érdekében a bizonyítékok bemutatása (6. cikk), a biztosítási intézkedések (7. cikk) és a tájékoztatásadás (8. cikk) iránti kérelmeknek jelentőséggel kell bírniuk az érintett bírósági eljárás tárgyát képező igény(ek) bizonyítása szempontjából. Mindazonáltal még ha az ellenérdekű fél birtokában lévő információk egy része elengedhetetlen is a feltételezett jogsértés vagy e jogsértés terjedelmének vagy következményeinek bizonyításához, ezen információk különleges jellege bizonyos esetekben például továbbra is olyan jelentős üzleti értékkel bírhat, hogy azok nem közölhetők a felperessel. Az értékelésre érkezett visszajelzések szerint a bíróságok nehéznek találhatják ezen ellentétes érdekek kezelését, különösen ha a felek egymás versenytársai.

A Bizottság e tekintetben megjegyzi, hogy az említett cikkek nem írják elő, hogy ilyen bizalmas információk nem használhatók fel egy adott eljárásban. Azok sokkal inkább az információk védelmét írják elő. Egyes tagállamok⁶⁶ intézkedéseket hoztak arra, hogy a bizalmas információk csak a bírósággal vagy különös titoktartási szabályok hatálya alá tartozó harmadik féllel legyenek közölhetők. Emellett az egységes szabadalmi bíróság létrehozásáról szóló megállapodás⁶⁷ 60. cikkének (3) bekezdése lehetővé teszi az Egységes Szabadalmi Bíróság számára, hogy az általa kijelölt személy által végzendő házkutatást rendeljen el. Bár a házkutatáskor a felperes nem lehet jelen, de képviseléről egy független képviselőről keresztül gondoskodhat, akinek a nevét fel kell tüntetni a végzésben.

A Bizottság álláspontja szerint az illetékes bíróságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy a nemzeti jog részletes rendelkezéseivel összhangban hivatalból vagy az eljárásban részt vevő bármelyik fél kérelmére döntsenek a bizalmas információk védelméhez szükséges megfelelő

⁶⁵ A szellemitulajdon-jogok érvényesítése jogi keretének értékeléséről és korszerűsítéséről folytatott konzultáció, 18–25. o.

⁶⁶ Például Hollandia.

⁶⁷ HL C 175., 2013.6.20., 1. o.

eszközökről, amennyiben a 6., 7. vagy 8. cikkben foglalt intézkedések ilyen információkat érinthetnek. Jóllehet e rendelkezések ezt kifejezetten nem írják elő, a Bizottság úgy véli, hogy ilyen eszköz lehet – indokolt esetben – annak lehetővé tétele, hogy a bizalmas információkat csak az illetékes bíróságnak vagy az eljárásban vagy a leírás vagy lefoglalás céljából elrendelt kutatásban való közreműködésre kijelölt és megfelelő titoktartási kötelezettségek hatálya alá tartozó független és pártatlan harmadik félnek kelljen bemutatni. Minden ilyen eszköznek biztosítania kell, hogy az információt ne ismerje meg a felperes, az eljárásban részt vevő másik fél vagy a nyilvánosság egésze, megfelelően figyelembe véve mindeközben a felperes vagy az említett többi fél védelemhez való jogát⁶⁸.

A bizalmas információk védelmét illetően a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 6., 7. és 8. cikkében meghatározott kötelezettségnek a szükséges biztosítékokat magukban foglaló megfelelő eszközökkel kell érvényt szerezni. Ilyen megfelelő eszköz lehet, hogy a bizalmas információkat csak az illetékes bíróságnak kell bemutatni, vagy hogy a leírás vagy lefoglalás céljából elrendelt házkutatást csak bizonyos független és pártatlan harmadik felek végezhetik.

5. Az óvadékok jelentősége

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv értelmében a bizonyítékok biztosítását szolgáló intézkedéseket (7. cikk (2) bekezdés) és az ideiglenes intézkedéseket (9. cikk (6) bekezdés) a felperes által nyújtandó, megfelelő óvadéktól vagy azzal egyenértékű biztosítéktól lehet függővé tenni az ellenérdekű fél által elszenvedett kár megtérítésének biztosítása érdekében. Ezen óvadékok vagy biztosítékok fontos eszközt jelentenek nemcsak az említett kár – szükség szerinti – utólagos megtérítése, hanem az irányelvben foglalt intézkedésekkel való esetleges visszaélés megelőzése szempontjából is. E tekintetben a 7. cikk (2) bekezdésében és a 9. cikk (6) bekezdésében foglalt különös kötelezettségek a 3. cikk (2) bekezdése szerinti általános kötelezettségnek, különösen pedig azon kötelezettségnek szereznek érvényt, hogy az irányelvben foglalt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat úgy kell alkalmazni, hogy az azokkal való visszaélés esetére biztosítékok álljanak rendelkezésre.

A 3. cikk (2) bekezdése mindazonáltal azt is előírja, hogy az intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak hatásosnak, arányosnak és elrettentőnek, a 3. cikk (1) bekezdése értelmében pedig méltányosnak és igazságosnak kell lenniük, és nem lehetnek indokolatlanul költségesek. Ez azt mutatja, hogy miközben meg kell előzni a visszaélést, ennek eszközei nem ütközhetnek ezen utóbbi követelményekbe. Ez például azt jelenti, hogy az ideiglenes intézkedések elrendelése érdekében nyújtandó óvadékok nem lehetnek olyan mértékűek, hogy a felperesek a jövőben gyakorlatilag ne kérelmezzék ilyen intézkedések elrendelését. Ez különösen a kkv-k szempontjából bír jelentőséggel, mivel a polgári eljárások költségei az ügy elvesztésének és mindkét fél költségei megfizetésének kockázatával együtt jelentős visszatartó erőt jelentenek a szellemitulajdon-jogok polgári bírósági eljárásban történő érvényesítését illetően⁶⁹.

Ideiglenes és óvintézkedéseknek az irányelv 7. és 9. cikke alapján történő elrendelésének előfeltételként annak megkövetelése a felperestől, hogy nyújtson megfelelő óvadékokat vagy azzal egyenértékű biztosítékokat, alkalmas eszköz lehet ezen intézkedések visszaélésszerű

⁶⁸ A szóban forgó ütköző jogok között a közbeszerzési eljárással kapcsolatos perekben történő egyensúlyteremtéssel kapcsolatban lásd: az EUB (harmadik tanács) 2008. február 14-i Varec SA kontra belga állam ítélete, [C-450/06](#), EU:C:2008:91.

⁶⁹ 2016. évi szellemitulajdon-jogi kkv-eredménytábla, EUIPO, a szellemi tulajdoni jogsértések európai megfigyelőközpontja, 2016.

alkalmazásának megelőzésére. Annak megállapításakor, hogy egy adott ügyben milyen óvadék vagy azzal egyenértékű biztosíték tekintendő megfelelőnek, figyelembe kell venni többek között a felperes gazdasági kapacitását és – különösen a kkv-k esetében – a kérelmezett intézkedések hatékonyságára gyakorolt potenciális hatásokat.

6. Egy védekező nyilatkozat előterjesztésének lehetőségei és előnyei

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 7. cikkének (1) bekezdése lehetővé teszi adott esetben a bizonyítékok biztosítását szolgáló intézkedések ellenérdekű fél meghallgatása nélküli (vagyis *ex parte*) meghozatalát, különösen akkor, ha a késelem valószínűleg helyrehozhatatlan kárt okozna a jogosultnak, vagy bizonyíthatóan fennáll a bizonyítékok megsemmisítésének veszélye. Hasonlóképpen, az irányelv 9. cikkének (4) bekezdése szerint az ideiglenes és óvintézkedések is meghozhatók *ex parte*, különösen akkor, ha a késelem a jogosult számára helyrehozhatatlan kárt okozna. Ilyen esetekben a sürgősség és/vagy az alperes előzetes tájékoztatása mellőzésének szükségessége miatt az intézkedések elrendeléséről egyoldalú alapon, előzetes értesítés és meghallgatás nélkül születik döntés. Az alperes ily módon még akkor sem kap lehetőséget arra, hogy előadja védekezését, ha az elrendelt intézkedés esetleg súlyosan érinti.

A 7. és 9. cikk számos biztosítékot nyújt, mégpedig hogy az ilyen *ex parte* intézkedések csak különleges indokkal rendelhetők el, hogy azokról végrehajtásukat követően haladéktalanul értesíteni kell az alperest, és hogy azok utólagos bírósági vizsgálat tárgyát képezhetik, amelynek keretében az alperes meghallgatható. Ez azonban mit sem változtat azon, hogy az ilyen *ex parte* intézkedések jelentős hatással vannak az alperes meghallgatáshoz és ahhoz való alapvető jogára, hogy bíróság előtt védje meg magát, mely jogok a tisztességes eljáráshoz való alapvető jog részét képezik⁷⁰. Főszabály szerint ezért a meghallgatáshoz való jog csak akkor korlátozható az említett cikkek alapján, ha rendelkezésre állnak a szükséges biztosítékok, és csak annyiban, amennyiben e korlátozások szükségesek a szellemi tulajdon védelméhez való jogok biztosításához és a felperes hatékony bírói jogvédelméhez, amelyek szintén a Charta által garantált alapvető jogok.

Ezen ütköző érdekek és alapvető jogok igazságos egyensúlyának megteremtése érdekében néhány tagállam (Belgium, Franciaország, Hollandia, Németország és Spanyolország), valamint az Egységes Szabadalmi Bíróság eljárási szabályzatának⁷¹ 207. szabálya bevezette a – védekező levélnek vagy védekező iratnak is nevezett – védekező nyilatkozat intézményét. A védekező nyilatkozattal az alperes, aki (például mert figyelmeztető levelet kapott a jogosulttól) attól tart, hogy pert indítanak ellene szellemitulajdon-jogok megsértése miatt, előre (tehát még a keresetlevél benyújtása előtt) tájékoztatja az illetékes bíróságot arról, hogy a jogsértés miatt indítandó kereset a véleménye szerint miért megalapozatlan. A védekező nyilatkozat fő célja, hogy egy ideiglenes intézkedés iránti kérelem benyújtása esetén a bíróságnak az alperes meghallgatása nélkül is a lehető legtöbb megfelelő információ álljon rendelkezésére a kérelem elbírálása előtt.

Jóllehet a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv nem tartalmazza kifejezetten, a védekező nyilatkozat eszköze jó eszköznek tekinthető arra, hogy segítsen a különböző szóban forgó ütköző érdekek és alapvető jogok igazságos és arányos módon történő kiegyensúlyozásában az irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében és 9. cikkének (4)

⁷⁰ A Charta 47. cikke. Lásd a TRIPS-megállapodás 42. cikkét is.

⁷¹ Az Egységes Szabadalmi Bíróság eljárási szabályzatának előzetes rendelkezései (18. tervezet), elérhető a következő címen: <https://www.unified-patent-court.org/documents>.

bekezdésében meghatározott *ex parte* intézkedések meghozatalának lehetőségével összefüggésben.

IV. A SZELLEMITULAJDON-JOGOK HATÉKONY ÉRVÉNYESÍTÉSÉNEK BIZTOSÍTÁSA, DIGITÁLIS KÖRNYEZETBEN IS

A jelen fejezet az ideiglenes intézkedések és a közvetítők kérdésére koncentrál. A nyilvános konzultáció során kifejtett vélemények azt mutatják, hogy a jogosultak jogaik védelmének elengedhetetlen eszközeként tekintenek az ideiglenes intézkedésekre. Emellett, mint azt az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló irányelv (a továbbiakban: az információs társadalomról szóló irányelv) megállapítja⁷², a digitális környezetben különösen a közvetítő szolgáltatók által nyújtott szolgáltatásokat használhatják fel harmadik személyek jogsértő tevékenységhez; sok esetben ezek a szolgáltatók vannak leginkább abban a helyzetben, hogy a jogsértésnek véget vethessenek.

1. Az ideiglenes intézkedések és a felelősség

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv az ideiglenes intézkedések két típusát szabályozza. Először is a 9. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében a tagállamok kötelesek biztosítani, hogy a jogosultak ideiglenes intézkedés elrendelését kérhessék a jogsértő vagy egy közvetítő ellen. Ezen intézkedések célja egy fenyegető jogsértés megakadályozása vagy egy jogsértés folytatásának megtiltása. Másodszor, a 11. cikk annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy az ügy érdemében folytatott eljárásban az illetékes bíróságok eltiltó határozattal eltilthassák a jogsértőt vagy – nem csupán a jogsértések megszüntetése, hanem az új jogsértések megelőzése céljából is⁷³ – a közvetítőt a további jogsértéstől.

Ezzel összefüggésben fontos hangsúlyozni, hogy az uniós jog különbséget tesz a felelősség fogalma és az ideiglenes intézkedések közvetítő elleni elrendelésének – a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 11. cikkében szabályozott – lehetősége között⁷⁴. Az EUB megerősítette, hogy az irányelv 11. cikke által a tagállamokra rótt kötelezettség „[független a közvetítőnek] a kérdéses tényállást érintő esetleges saját felelősségétől”⁷⁵.

Annak lehetősége, hogy egy közvetítő ellen a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 11. cikke alapján ideiglenes intézkedést rendeljenek el, nem függ a közvetítő szóban forgó (feltételezett) jogsértésért való felelősségének fennállásától. Következésképpen az illetékes bíróságok az ideiglenes

⁷² Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 2001.6.22., 10–19. o.) (59) preambulumbekzdése.

⁷³ L'Oréal kontra eBay ítélet, [C-324/09](#), 131. pont; Scarlet Extended ítélet, [C-70/10](#), 31. pont; SABAM ítélet, [C-360/10](#), 29. pont.

⁷⁴ Ilyen lehetőséget biztosít az információs társadalomról szóló irányelv 8. cikkének (3) bekezdése is, szintén a közvetítő szolgáltató felelősségétől függetlenül.

⁷⁵ Az EUB (nagytanács) 2011. július 12-i L'Oréal SA és társai kontra eBay International AG és társai ítélete, [C-324/09](#), EU:C:2011:474, 127. pont. Lásd még például: Tommy Hilfiger ítélet, [C-494/15](#), EU:C:2016:528, 22. pont. Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 12–14. cikke kifejezetten bizonyos online közvetítő szolgáltatókat illetően megállapítja, hogy az e rendelkezésekben biztosított felelősség alóli mentesség nem érinti a bíróságok és közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy az említett szolgáltatókat a jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék.

intézkedés elrendelésének feltételeként nem követelhetik meg a felperesektől annak bizonyítását, hogy a közvetítő – akár csak közvetetten is – felelős a (feltételezett) jogsértésért.

2. A közvetítő fogalmának pontosítása

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 11. cikke lehetővé teszi ideiglenes intézkedések elrendelését „*olyan közvetítő ellen, akinek szolgáltatásait harmadik személy szellemitulajdon-jog megsértésére veszi igénybe*”. Az irányelv nem határozza meg, hogy mely gazdasági szereplőket kell az irányelv alkalmazásában közvetítőnek tekinteni.

Az EUB megállapította, hogy valamely gazdasági szereplő akkor minősül az e rendelkezések értelmében vett közvetítőnek, ha olyan szolgáltatást nyújt, amelyet harmadik személy vagy harmadik személyek szellemitulajdon-jogok megsértésére vagy jogsértő tartalmakhoz vagy termékekhez való hozzáférésre tudnak felhasználni⁷⁶. Ahhoz, hogy közvetítőnek minősüljön, a gazdasági szereplőnek nem szükséges – például szerződéses viszony révén – konkrét kapcsolatban állnia e harmadik személyekkel⁷⁷.

Az irányelv 9. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 11. cikkének hatálya tehát nem korlátozódik a közvetítők egy meghatározott csoportjára, hanem különböző ágazatok ível át, és az offline és online szolgáltatásokra egyaránt kiterjed⁷⁸.

Az EUB kifejezetten megállapította, hogy az internet-hozzáférést nyújtó szolgáltatókat⁷⁹, a közösségi hálózati felületeket⁸⁰, az online piacokat⁸¹ és a vásárcsarnokok bérlőit⁸² közvetítőknek kell tekinteni az adott bírósági eljárásban szóban forgó tényállás körülményei között.

Az EUB jelenleg rendelkezésre álló ítélkezési gyakorlata alapján a Bizottság úgy véli, hogy nincs ok azt feltételezni, hogy ez kimerítő felsorolás lenne, és hogy ezért számos más gazdasági szereplő, aki olyan szolgáltatásokat nyújt, amelyeket harmadik személyek szellemitulajdon-jogok megsértésére tudnak felhasználni, szintén az irányelvben szereplő közvetítő fogalmába tartozhat, amit eseti alapon kell megállapítani. A Bizottság álláspontja szerint az esettől függően potenciálisan ilyen gazdasági szereplők lehetnek például az információs társadalommal összefüggő bizonyos szolgáltatások nyújtói, postai és csomagkézbesítési szolgáltatók, a szállítási és logisztikai vállalatok, valamint a kiskereskedők.

A Bizottság emlékeztet továbbá arra, hogy a 9. cikk (1) bekezdésének a) pontját és a 11. cikket a 3. cikk szerinti általános követelményekre és az uniós jogrend által védett alkalmazandó alapvető jogokra figyelemmel kell értelmezni és alkalmazni. Ennélfogva egyfelől annak biztosítása érdekében, hogy a jogosultak hatékonyan érvényesíthessék jogaikat, megkövetelhető, hogy a szellemitulajdon-jogok irányelv szerinti érvényesítésére irányuló eljárásban közreműködjenek olyan gazdasági szereplők, akik a maguk részéről nem

⁷⁶ Lásd: UPC Telekabel ítélet, [C-314/12](#); az EUB (harmadik tanács) 2011. november 24-i ítélete.

⁷⁷ Az EUB (második tanács) 2016. július 7-i Tommy Hilfiger Licensing LLC és társai kontra DELTA CENTER a.s. ítélete, [C-494/15](#), 23. pont. Az információs társadalomról szóló irányelv 8. cikkének (3) bekezdését illetően lásd a UPC Telekabel ítélet ([C-314/12](#)) 34–35. pontját.

⁷⁸ Az offline és online szolgáltatókat illetően lásd: Tommy Hilfiger ítélet, [C-494/15](#), 29. pont.

⁷⁹ Tommy Hilfiger ítélet, [C-557/07](#), 46. pont; UPC Telekabel ítélet, [C-314/12](#), 43–46. pont; a Bíróság (harmadik tanács) 2011. november 24-i Scarlet Extended SA kontra Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM) ítélete, [C-70/10](#), EU:C:2011:771, 30. pont.

⁸⁰ Az EUB (harmadik tanács) 2012. február 16-i Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) kontra Netlog NV ítélete, [C-360/10](#), EU:C:2012:85, 28. pont.

⁸¹ L'Oréal kontra eBay ítélet, [C-324/09](#), 131. pont.

⁸² Tommy Hilfiger ítélet, [C-494/15](#), 28. pont.

valósítottak meg jogsértést. Másfelől bizonyos esetekben lehetséges, hogy nem indokolt ilyen közreműködés, ha a nyújtott szolgáltatások olyan távoliak a (feltételezett) jogsértéstől, vagy olyan lényegtelenek annak szempontjából, hogy az adott gazdasági szereplő nem várható el észszerűen, hogy jelentős mértékben hozzájáruljon az említett hatékony jogérvényesítéshez, vagyis közreműködése aránytalan lenne, és szükségtelen terhekkel járna⁸³.

Azok a gazdasági szereplők, akik olyan szolgáltatást nyújtanak, amelyet harmadik személyek szellemi tulajdon-jogok megsértésére tudnak felhasználni, az adott ügy tényállásától függően a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 11. cikke értelmében vett közvetítőnek minősülhetnek a köztük és a harmadik személyek között fennálló konkrét kapcsolat – például egy szerződéses viszony – hiányában is.

3. Egy kiegyensúlyozott rendszer biztosítása az ideiglenes intézkedések és a közvetítők tekintetében

A jogok és érdekek közötti egyensúlynak az irányelv ideiglenes intézkedésekre és közvetítőkre vonatkozó rendszerének értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatban jellemzően megkívánt megteremtése szempontjából a fentiek mellett két kérdés bír tipikusan különös jelentőséggel, mégpedig az elrendelt ideiglenes intézkedések hatálya és a szűrés.

Az ideiglenes intézkedések hatálya

Míg alapvetően a felperes feladata meghatározni kérelmében az ideiglenes intézkedésnek a fenyegető jogsértés megakadályozására vagy egy folyamatban lévő jogsértés megszüntetésére általa megfelelőnek vélt hatályát, addig az illetékes bíróság feladata dönteni e kérelemről. Ezért az illetékes bíróság határozza meg azt is, hogy az alperesnek (adott esetben) milyen intézkedéseket kell hoznia. E bíróságnak az eset jellemző vonásait figyelembe véve (lásd a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (17) preambulumbekzdését) kell értékelnie a kérelmet, és az esetleg elrendelt ideiglenes intézkedéseknek összhangban kell állniuk az arányosság elvével és a 3. cikkben rögzített egyéb általános követelményekkel, valamint az alkalmazandó alapvető jogokkal.

Ebből eredően az illetékes bíróság nem rendelhet el olyan intézkedések megtételét előíró ideiglenes intézkedéseket, amelyek az adott ügy tényállására és körülményeire figyelemmel túllépik a fenyegető jogsértés megakadályozásához vagy egy jogsértés folytatásának megtiltásához szükséges és arányos mértéket. Az elrendelt ideiglenes intézkedéseknek ezért alkalmasnak kell lenniük arra, hogy eredményesek legyenek, de csak az e cél eléréséhez szükséges minimális hatállyal kell rendelkezniük. Nem szükséges, hogy az ideiglenes intézkedés által előírt intézkedések teljes mértékben megszüntessék a szellemi tulajdon-jogi jogsértéseket; bizonyos körülmények között elegendő lehet, hogy nehezen kivitelezhetővé tesz a jogsértéseket, vagy komoly visszatartó erőt gyakorolnak azokat illetően⁸⁴. Ugyanakkor az ideiglenes intézkedés címzettje nem lehet köteles elviselhetetlen áldozatokat hozni⁸⁵.

A szerzői jogok megsértésével kapcsolatos peres ügyekkel összefüggésben az EUB megállapította⁸⁶, hogy az internet-hozzáférést nyújtó szolgáltató – mint egy olyan közvetítő, akinek az ideiglenes intézkedést címezték – által megtett intézkedéseknek szigorúan célirányosoknak kell lenniük. Pontosabban, ezen intézkedéseknek arra kell szolgálniuk, hogy véget vessenek a szerzői vagy szomszédos jogok harmadik személy által történő

⁸³ Vö.: az információs társadalomról szóló irányelv (59) preambulumbekzdése.

⁸⁴ Az EUB (negyedik tanács) 2014. március 27-i UPC Telekabel Wien GmbH kontra Constantin Film Verleih GmbH és Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH ítélete, [C-314/12](#), EU:C:2014:192, 63. pont.

⁸⁵ UPC Telekabel ítélet, [C-314/12](#), 53. pont.

⁸⁶ UPC Telekabel ítélet, [C-314/12](#), 56. pont.

megsértésének, anélkül hogy ez az említett szolgáltató szolgáltatásait igénybe vevő internetfelhasználóknak az ott található információkhoz való jogszerű hozzáférésére szükségtelenül kihatással lenne. Az EUB az adott ügy körülményei között úgy találta, hogy máskülönben az említett szolgáltatónak az említett felhasználók információs szabadságába való beavatkozása az elérni kívánt célra figyelemmel indokolatlan lenne. Ahogy fentebb említettük⁸⁷, a közvetítők kapcsán az EUB egyértelművé tette, hogy az ideiglenes intézkedések nem csupán a jogsértések megszüntetése, hanem az új jogsértések megelőzése céljából is elrendelhetők.

Ennélfogva a szellemi tulajdon-jogok bizonyos tartalom internetes közzétételében megnyilvánuló megsértése esetén megfelelő lehet, ha a közvetítőnek címzett ideiglenes intézkedés azt írja elő e közvetítő számára, hogy távolítsa el az adott tartalmat vagy szüntesse meg az ahhoz való hozzáférést. Általánosságban elmondható, hogy a teljes weboldal blokkolásának előírása túlzó lehet, bár elképzelhetők olyan körülmények, amelyek fennállása esetén az illetékes bíróság szükségesnek és arányosnak tekinti ezt a rendelkezést (például nagyarányú vagy strukturális jellegű jogsértések esetében). A Bizottság álláspontja szerint minden ilyen döntést a konkrét ügy sajátosságainak függvényében kell meghozni.

Az EUB azt is megállapította⁸⁸, hogy az illetékes bíróságok dönthetnek úgy, hogy nem írják kifejezetten elő, hogy milyen konkrét intézkedéseket kell a szolgáltatónak megtennie az előírányzott cél elérésére. Az EUB mindazonáltal azt is egyértelművé tette, hogy ilyen esetekben több feltételnek is meg kell felelni, mégpedig az intézkedések nem léphetik túl az elvárható mértéket, tiszteletben kell tartani a jogbiztonság elvét és az érintett felek alapjait, köztük az internetfelhasználók információs szabadságát, az intézkedéseknek szigorúan célirányosaknak kell lenniük, és az illetékes bíróságoknak lehetőséggel kell rendelkezniük e feltételek teljesülésének megvizsgálására, mégpedig az érintett internetfelhasználókat megillető azon lehetőség révén, hogy jogukat érvényesíthessék, miután az intézkedések ismertté váltak.

A Bizottság álláspontja szerint bár a fenti ítélezési gyakorlat a szerzői jogok megsértéséhez kapcsolódik, az abban rögzített elveket analógia útján a szerzői és szomszédos jogoktól eltérő szellemi tulajdon-jogok megsértésével kapcsolatban is alkalmazni kell.

A szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 11. cikke alapján elrendelt ideiglenes intézkedéseknek alkalmasnak kell lenniük arra, hogy eredményesek legyenek, de az adott ügy körülményei között nem léphetik túl az e cél eléréséhez szükséges és arányos mértéket. Elegendő lehet, hogy nehezen kivitelezhetővé teszik a szóban forgó jogsértéseket, vagy komoly visszatartó erőt gyakorolnak azokat illetően, anélkül, hogy szükségszerűen teljes mértékben meg kellene szüntetniük azokat. Mindazonáltal az EUB ítélezési gyakorlatára tekintettel az ideiglenes intézkedés címzettje nem tehető kötelessé arra, hogy „elviselhetetlen áldozatokat”⁸⁹ hozzon. A megtett intézkedéseknek kellően pontosnak és hatékonyaknak kell lenniük, de nem kell garantálniuk a jogsértés megszüntetését⁹⁰. Az összes érintett fél alapvető jogainak tiszteletben tartását biztosítani kell e tekintetben, ideértve azon harmadik személyek – például az internetfelhasználók – alapvető jogait is, akiket érinthetnek az ideiglenes intézkedésnek való megfelelés érdekében hozott intézkedések.

⁸⁷ Lásd a IV. fejezet 1. szakaszában az ideiglenes intézkedésekkel és a felelősséggel kapcsolatban elmondottakat is.

⁸⁸ UPC Telekabel ítélet, [C-314/12](#), 52–57. pont.

⁸⁹ UPC Telekabel ítélet, [C-314/12](#), 53. pont.

⁹⁰ Az EUB (harmadik tanács) 2016. szeptember 15-i Tobias Mc Fadden kontra Sony Music Entertainment Germany GmbH ítélete, [C-484/14](#), EU:C:2016:689, 93–95. pont. UPC Telekabel ítélet, [C-314/12](#), 56. és 58–62. pont.

Szűrőrendszerek

Különbséget kell tenni az egy vagy több konkrét jogsértő tartalmi elem weboldalról való eltávolítását elrendelő ideiglenes intézkedés és az olyan ideiglenes intézkedés között, amely végeredményben arra kötelezi a közvetítőt, hogy tevőlegesen nyomon kövesse a valamely meghatározott helyen hozzáférhetővé tett összes tartalmat annak biztosítása érdekében, hogy az egyedi elemek egyike sem sért szellemitulajdon-jogot.

Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 15. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok nem állapíthatnak meg az ezen irányelv 12–14. cikke értelmében vett online közvetítő szolgáltatókat terhelő általános nyomonkövetési kötelezettséget⁹¹. Az ilyen kötelezettség összeegyeztethetetlen lenne a méltányosságnak, az arányosságnak és az intézkedések nem túlságosan költséges voltának a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 3. cikkében foglalt általános követelményével is⁹².

A Scarlet Extended ítéletben⁹³ és a SABAM-ítéletben⁹⁴ az EUB mélyrehatóan foglalkozott az ideiglenes intézkedések hatályának az említett rendelkezésekből és az érintett felek alkalmazandó alapvető jogaiából eredő korlátaival. A Scarlet Extended ügy tárgyát egy internet-hozzáférést nyújtó szolgáltató által létrehozandó olyan szűrőrendszer képezte, amely:

- a szolgáltatásain – különösen a „peer-to-peer” szoftvereken útján – áthaladó valamennyi elektronikus adatátvitelt érinti,
- az ügyfélkörére, megkülönböztetés nélkül alkalmazandó,
- megelőző jellegű,
- költsége kizárólag a szolgáltatót terheli,
- időbeli korlátozás nélküli, és

alkalmas arra, hogy a szolgáltató hálózatán azonosítsa az olyan zeneművet, filmet vagy audiovizuális alkotást tartalmazó fájlok mozgását, amelyekre nézve a felperes, állítása szerint, szellemitulajdon-jogokkal rendelkezik, annak érdekében, hogy blokkolja azon fájlok továbbítását, amelyek cseréje sérti a szerzői jogot. A SABAM-ügy tárgyát egy tárhelyszolgáltató által létrehozandó, a szolgáltató szerverein tárolt információkat érintő – a fent ismertetetthez nagyban hasonló – rendszer képezte.

Az EUB mindkét ügyben azt állapította meg, hogy az érintett szolgáltatók ilyen általános szűrőrendszerek létrehozására való kötelezése nem lenne összeegyeztethető az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 15. cikkével és a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 3. cikkével, ha azokat az alkalmazandó alapvető jogok védelméből eredő követelményekkel együttesen és azokra tekintettel értelmezzük.

Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv (47) preambulumbekzdése ugyanakkor emlékeztet arra, hogy a 15. cikk csak általános jellegű nyomonkövetési kötelezettséget ír elő, nem vonatkozik automatikusan az egyedi esetekben alkalmazandó nyomonkövetési kötelezettségekre, és különösképpen nem érinti a nemzeti hatóságoknak a nemzeti jogszabályokkal összhangban hozott intézkedéseit. A (48) preambulumbekzdés hozzáteszi, hogy az irányelv nem érinti a tagállamoknak azt a lehetőségét, hogy megköveteljék az érintett szolgáltatóktól, hogy a tőlük észszerűen elvárható gondossággal járjanak el egyes jogellenes tevékenységek felderítése és megelőzése érdekében.

---

⁹¹ A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 2. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében az irányelv nem érinti az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvet és különösen annak 12–15. cikkét.

⁹² L'Oréal kontra eBay ítélet, [C-324/09](#), 139. pont; Scarlet Extended ítélet, [C-70/10](#), 36. pont; SABAM ítélet, [C-360/10](#), 34. pont.

⁹³ Scarlet Extended ítélet, [C-70/10](#).

⁹⁴ SABAM-ítélet, [C-360/10](#).

Ezért adott esetben és a fent említett rendelkezések keretei között megállapíthatók bizonyos, a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségek, például az online tárhelyszolgáltatókkal szemben a jogosultak által azonosított, szellemitulajdon-jogot sértő tartalmak feltöltésének a jogosultak érdekében, a jogosultakkal együttműködve történő megakadályozása érdekében⁹⁵.

Amikor a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjával vagy 11. cikkével összhangban arra kötelezik a közvetítőket, hogy bizonyos intézkedéseket tegyenek a további jogsértések megakadályozására, az illetékes bíróságok – adott esetben – különleges nyomkövetési kötelezettségeket megállapító ideiglenes intézkedéseket rendelhetnek el. Az általános nyomkövetési kötelezettség megállapításának az alkalmazandó alapvető jogokból eredő követelményekkel együttesen értelmezett, az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 15. cikkének (1) bekezdéséből és a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 3. cikkéből eredő tilalmával ellentétben ilyen ideiglenes intézkedések útján arra kötelezni a közvetítőket, hogy túlságosan széles körű, pontosan meg nem határozott és drága, a Scarlet Extended ügy és a SABAM-ügy tárgyát képezőkhöz hasonló szűrőrendszereket hozzanak létre és működtessenek az említett ügyekben szereplőkhöz hasonló körülmények között.

4. Előrettekintő, egy katalógus egészére kiterjedő és dinamikus ideiglenes intézkedések

Eltérések vannak az illetékes bíróságok által elrendelt ideiglenes intézkedések hatályára, különösen pedig annak módjára vonatkozó tagállami jogszabályok között, hogy ezen intézkedések miként kezelhetik a szellemitulajdon-jogok fenyegető vagy ismétlődő megsértését. Egyes joghatósági területeken, például az Egyesült Királyságban és Írországban elrendelhetők ugyan egy-egy katalógus vagy repertoár egészére kiterjedő ideiglenes intézkedések⁹⁶, erre azonban nincs lehetőség a tagállamok mindegyikében.

Ezenkívül az ideiglenes intézkedések egyes esetekben veszíthetnek hatékonyságukból a tárgyukban bekövetkező változások miatt. Ez lehet a helyzet például egy weboldal blokkolására irányuló ideiglenes intézkedés esetében akkor, ha az illetékes bíróság bizonyos konkrét domain-nevekre hivatkozva rendeli el az ideiglenes intézkedést, miközben a tükrözött weboldalak könnyedén megjelenhetnek más domain-nevek alatt, és érintetlenek maradhatnak az ideiglenes intézkedés által.

A dinamikus ideiglenes intézkedések e probléma kezelésének lehetséges eszközei. Ezek olyan intézkedések, amelyek például olyan esetekben rendelhetők el, amelyekben lényegében ugyanaz a weboldal közvetlenül az intézkedés elrendelését követően eltérő IP-címen vagy URL-en válik elérhetővé, és amelyeket úgy szövegeznek meg, hogy anélkül váljon lehetővé az intézkedés új IP-címre vagy URL-re való alkalmazása is, hogy egy új ideiglenes intézkedés elrendelésére irányuló új bírósági eljárás lefolytatására lenne szükség. Ilyen ideiglenes intézkedések többek között az Egyesült Királyságban és Írországban rendelhetők el. E célkitűzés valamely közigazgatási szerv vagy a rendőrség részéről történő beavatkozás útján is követhető, mint az egy konkrét esetben Belgiumban történt⁹⁷.

⁹⁵ Vessd össze az egyes online tárhelyszolgáltatók azon kötelezettségével, hogy a jogosultakkal együttműködve megakadályozzák a nem engedélyezett, védett tartalmak feltöltését – ezt a kötelezettséget a digitális egységes piacon a szerzői jogról szóló irányelvre vonatkozó bizottsági javaslat (COM(2016) 593, 2016. szeptember 14.) 13. cikke javasolja bevezetni.

⁹⁶ Vagyis olyan ideiglenes intézkedések, amelyek arra kötelezik például a közvetítőket, hogy a jogosult összes jogának vagy egy hasznosító katalógusának vagy repertoárjának részét képező valamennyi jog további megsértését akadályozzák meg, ez utóbbi jogok esetében azok mintájának megállapított megsértése alapján.

⁹⁷ Anvers, 2013. február 14., 2012/FR/303., 2012/PGA/3549., 2012/KC21/262. sz. ügyek, és Cass., 2013. október 22., P.13.0550.N. sz. ügy. Ezen ítéletben a bíró arra kötelezte a belga rendőrséget (annak számítógépes

Mint az fent említést nyert, magának az irányelvnek a szövegéből egyértelműen kiderül, hogy az annak 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti ideiglenes intézkedések többek között fenyegető jogsértések megakadályozására rendelkezhetők el, az EUB pedig megállapította⁹⁸, hogy közvetítők esetében a 11. cikkben említett eltiltó határozatok új jogsértések megelőzésére is elrendelhetők. Ettől eltekintve jelenleg nem állnak rendelkezésre az ilyen ideiglenes intézkedések irányelvvel való összeegyeztethetőségére vagy arra vonatkozó egyértelmű támpontok, hogy szükség van-e ilyenekre az irányelv alapján. A Bizottság álláspontja szerint ezt eseti alapon kell megállapítani azzal, hogy a közvetítőkkal szembeni ideiglenes intézkedéseket illetően a vonatkozó feltételeket és eljárásokat főszabály szerint a nemzeti jogban kell meghatározni⁹⁹. Mindenképpen megfelelően figyelembe kell venni az említett két cikk célkitűzését, az irányelv 3. cikkének általános követelményeit és az alkalmazandó alapvető jogokat.

A Bizottság tudomásul veszi, hogy egyes tagállamok lehetővé teszik előrettekintő, egy katalógus egészére kiterjedő és dinamikus ideiglenes intézkedések elrendelését. Jóllehet e kérdéssel a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv nem kifejezetten foglalkozik, a Bizottság úgy véli, hogy azzal a feltétellel, hogy rendelkezésre állnak a szükséges biztosítékok, az ilyen intézkedések hatékony eszköznek bizonyulhatnak a szellemi tulajdonra vonatkozó jogsértések folytatásának megakadályozásában.

5. Digitális bizonyítékok

Az online elkövetett jogsértésekre vonatkozó bizonyítékok összegyűjtése, bemutatása és megőrzése komoly kihívást jelenthet bizonyos esetekben. Az irányelv nem szabályozza kifejezetten a digitális bizonyítékok szellemitulajdon-jogok érvényesítésére irányuló eljárásokban történő felhasználását és bemutatását.

Az értékelés során rámutattak arra, hogy a digitális formátumú bizonyítékok előfordulhat, hogy nehezen őrizhetők meg, és hogy a valamely weblap tartalmáról egy meghatározott pillanatban készült képeket (az úgynevezett képernyőképek) néhány esetben nem fogadják el bizonyítékként egyes tagállamok illetékes bíróságai. A képernyőképek használata mindazonáltal az egyik legáltalánosabb módszer annak bizonyítására, hogy egy bizonyos tevékenységre sor került az online környezetben. Egy képernyőkép gyakorlatilag alkalmas például egy jogsértő termék online forgalmazása valamely jellemzőjének bizonyítására, mivel egy weblap tartalma alkalmas lehet annak szemléltetésére, hogy milyen típusú termék volt megvásárolható, kitől, mely területen, és milyen célközönség számára. A képernyőképek ily módon a jogosultak segítségére lehetnek abban, hogy jogaikat online környezetben is hatékonyan érvényesíthessék. Hasonlóképpen, előfordulhat, hogy az alperesek szintén képernyőképeket kívánnak igénybe venni a szellemitulajdon-jogokat sértő magatartásra vonatkozó állítások megcáfolására.

Egyes tagállamokban¹⁰⁰ az az illetékes bíróságok jelenlegi gyakorlata, hogy azzal a feltétellel fogadják el a képernyőképeket bizonyítékként, hogy azokat közjegyző vagy végrehajtó készítette, és azokon kellőképpen látható módon és pontosan szerepelnek az állítólagosan jogsértő termékek vagy szolgáltatások. Erre vonatkozó kifejezett szabályok hiányában a Bizottság álláspontja szerint nem állítható, hogy a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről

---

bűncselekményekkel foglalkozó egységét), hogy állítsa össze a „thepiratbay.org” weboldalhoz kötődő domain-nevek listáját.

⁹⁸ L'Oréal kontra eBay ítélet, [C-324/09](#), 131. pont.

⁹⁹ Lásd a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (23) preambulumbekzdését. Lásd továbbá: L'Oréal kontra eBay ítélet, [C-324/09](#), 135. pont; Scarlet Extended ítélet, [C-70/10](#), 31. pont; SABAM ítélet, [C-360/10](#), 29. pont.

¹⁰⁰ Például Belgiumban, Franciaországban, Lengyelországban.

szóló irányelv szükségszerűen ilyen gyakorlatot kíván. Véleménye szerint ugyanakkor e megközelítés általánosságban összeegyeztethető az irányelvvel. Bevált gyakorlatnak tekinthető, mivel jó módszert jelenthet a felek fent említett igényeinek kezelésére, biztosítva egyúttal, hogy kellő bizonyosság álljon fenn azon bizonyítékok pontosságát és megbízhatóságát illetően, amelyek alapján az illetékes bíróságoknak el kell dönteniük az ügyet.

Az az egyes tagállamok nemzeti jogában létező lehetőség, hogy a képernyőképek bizonyítékként használhatók fel a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv alapján indított bírósági eljárásokban, feltéve, hogy e képeken kellőképpen látható módon és pontosan szerepelnek az állítólagosan jogsértő termékek vagy szolgáltatások, és azok megfelelnek bizonyos eljárási biztosítékoknak, a Bizottság álláspontja szerint bevált gyakorlatnak tekinthető. A nemzeti jogrendszerektől függően az említett biztosítékok magukban foglalhatják például annak kötelezettségét, hogy az ilyen bizonyítékok közjegyzőnek vagy végrehajtónak kell előállítania.

V. A SZELLEMITULAJDON-JOGOK ÉRVÉNYESÍTÉSE EGYSÉGES PIACI DIMENZIÓJÁNAK BIZTOSÍTÁSA

1. Annak pontosítása, hogy mely jogok tartoznak az irányelv hatálya alá

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv azokról az intézkedésekről, eljárásokról és jogorvoslatokról szól, amelyek a szellemitulajdon-jogok érvényesítésének biztosításához szükségesek¹⁰¹ (1. cikk). Az irányelvet alkalmazni kell az uniós jogban és/vagy az érintett tagállam nemzeti jogában foglalt bármely szellemitulajdon-jog megsértése esetén, habár az irányelv nem érinti az uniós vagy tagállami jogszabályokban esetlegesen foglalt eszközöket, amennyiben azok kedvezőbbek a jogosultak számára (a 2. cikk (1) bekezdése)¹⁰². Az irányelvet a szerzői jog és szomszédos jogok terén az uniós jogszabályokban foglalt, jogérvényesítésről és kivételekről szóló különös rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni (2. cikk (2) bekezdés). Az irányelv nem érinti a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jogot vagy az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvet általában, valamint ez utóbbi irányelv 12–15. cikkét különösen (az irányelv 2. cikkének (3) bekezdése).

Az irányelv hatálya alá tartozó szellemitulajdon-jogok

Jóllehet az irányelv nem sorolja fel az alkalmazásában szellemitulajdon-jogoknak tekintendő konkrét jogokat, a (13) preambulumbekzdés kijelenti, hogy a lehető legszélesebben szükséges meghatározni az irányelv hatályát annak érdekében, hogy az e területen elfogadott uniós jogszabályok és/vagy a tagállamok nemzeti jogszabályai által lefedett valamennyi szellemitulajdon-jogra kiterjedjen.

2005-ben a Bizottság jogilag nem kötelező erejű nyilatkozatot¹⁰³ fogadott el az irányelv 2. cikkéről, hogy segítse hatályának pontosítását. A Bizottság e nyilatkozatban kijelentette, hogy úgy ítéli meg, hogy az irányelv hatálya alá tartoznak legalább a következő szellemitulajdon-jogok:

- szerzői jog és a szerzői joggal szomszédos jogok,

¹⁰¹ 1. cikke értelmében az irányelv alkalmazásában a „szellemitulajdon-jogok” magukban foglalják az iparjogvédelmi jogokat.

¹⁰² Vö.: OTK ítélet, [C-367/15](#), 23. pont. „a 2004/48 irányelv a szellemitulajdon-jogok érvényesítését illetően minimális szintű egységesítést tűzött ki célul, és nem képezi akadályát annak, hogy a tagállamok magasabb szintű védelmet biztosító intézkedéseket fogadjanak el”.

¹⁰³ A Bizottság nyilatkozata a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkéről (2005/295/EK), HL L 94., 2005.4.13., 37–37. o.

- az adatbázis-készítők sui generis joga,
- a félvezető termékek topográfiáját létrehozók jogai,
- védjegyoltalmi jogok,
- formatervezési mintaoltalmi jogok,
- szabadalmi jogok, beleértve a kiegészítő oltalmi tanúsítványokból eredő jogokat,
- földrajzi árujelzők,
- használati mintaoltalmi jogok,
- növényfajta-oltalmi jogok,
- kereskedelmi nevek, amennyiben ezeket az érintett nemzeti jogban kizárólagos tulajdonjog védi.

A Bizottság álláspontja szerint az irányelvben foglalt intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak mindenképpen rendelkezésre kell állniuk a 2005. évi nyilatkozatában felsorolt jogok bármelyikével kapcsolatos jogérvényesítési eljárásokban.

Az üzleti titkokról szóló irányelvvel fennálló kapcsolat

Mindazonáltal némi bizonytalanság továbbra is fennáll, különösen a nemzeti jog által védett egyéb jogokat, például a domain-neveket, az üzleti titkokat és a tisztességtelen versenyre vonatkozó nemzeti jog által gyakran szabályozott egyéb cselekményeket (például a termékutánzó hamisítást) illetően. Jóllehet a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (13) preambulumbekzdése szerint a tagállamok belső céljaikra kiterjeszthetik az irányelv rendelkezéseit a tisztességtelen versennyel – ideértve a termékhamisítást és ehhez hasonló tevékenységeket – összefüggő cselekményekre, de nem kötelesek így tenni. Az ez idáig elvégzett értékelésekből¹⁰⁴ úgy tűnik, hogy egyetlen tagállam sem döntött az irányelv rendelkezéseinek ilyen cselekményekre való kiterjesztése mellett.

Az üzleti titkokról szóló irányelv¹⁰⁵ 2016. évi elfogadása némi tisztánlátást hozott magával az ez idáig a tisztességtelen versenyre vonatkozó nemzeti jog által szabályozott cselekményeket illetően. Az üzleti titkokról szóló irányelv leszögezi, hogy nem érinti a más területeket – így például a szellemitulajdon-jogok területét – szabályozó egyéb releváns jog alkalmazását, és hogy *lex specialis*-nak kell tekinteni, amennyiben a saját és a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv hatálya átfedi egymást¹⁰⁶. Ezért miután az üzleti titkokról szóló irányelv átültetése befejeződött¹⁰⁷, bárki, akit – az említett irányelvben foglalt meghatározásoknak megfelelően – üzleti titkok jogosulatlan megszerzéseként, hasznosításaként vagy felfedéseként értelmezhető cselekmény érint, elsősorban az üzleti titkokról szóló irányelvben meghatározott intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat vehetik majd igénybe. Azokra a nemzeti szinten szabályozott, tisztességtelen versennyel összefüggő cselekményekre azonban, amelyek nem tartoznak az üzleti titkokról szóló irányelv hatálya alá, az általános szabályok lesznek alkalmazandók; a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv csak akkor lesz alkalmazandó, ha az érintett tagállamok az irányelv alkalmazásának nemzeti szintre történő kiterjesztése mellett döntöttek az irányelv (13) preambulumbekzdésével összhangban.

¹⁰⁴ Különösen: A Bizottság jelentése a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról (COM(2010) 0779 végleges); *Support study for the ex-post evaluation and ex-ante impact analysis of the IPR enforcement Directive (IPRED)* (A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv utólagos értékelésének és előzetes hatásvizsgálatának alapjául szolgáló tanulmány), Technopolis Group az EY-vel és a Schallast Rechtsanwälten-vel alkotott konzorciumban, 2017.

¹⁰⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/943 irányelve (2016. június 8.) a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről, HL L 157., 2016.6.15., 1. o.

¹⁰⁶ Az üzleti titkokról szóló irányelv (39) preambulumbekzdése.

¹⁰⁷ A tagállamoknak legkésőbb 2018. június 9 -ig kell az említett irányelvet átültetniük.

Az üzleti titkok tekintetében az üzleti titkokról szóló irányelv *lex specialis*-ként alkalmazandó a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelvhez képest.

Azokra a nemzeti jogban szabályozott, tisztességtelen versennyel összefüggő cselekményekre, amelyek nem érintenek a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv értelmében vett szellemi tulajdonnal kapcsolatos jogsértéseket, és az üzleti titkokról szóló irányelv hatálya alá sem tartoznak, csak akkor alkalmazandók a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv rendelkezései, ha a tagállam úgy dönt, hogy belső céljaira kiterjeszti az említett rendelkezéseket a szóban forgó cselekményekre.

2. Az irányelv hatálya alá nem tartozó eljárások

2. cikkének (1) bekezdésében az irányelv kifejezetten hivatkozik a szellemitulajdon-jogok megsértésére. Ezzel összefüggésben megkérdőjelezték annak lehetőségét, hogy az irányelvet végrehajtó rendelkezések alkalmazhatók lennének a jogok megsemmisítésére irányuló eljárásokban.

Az EUB megállapította¹⁰⁸ hogy míg az irányelv alkalmazandó a szellemitulajdon-jogok védelmének biztosítására irányuló eljárásokra, addig az nem alkalmazható azokra a megsemmisítési eljárásokra, amelyekben egy személy – anélkül, hogy maga szellemitulajdon-jog jogosultja lenne – a vonatkozó jogok jogosultja részére megadott oltalmat vitatja.

Emellett az EUB azt is megállapította¹⁰⁹, hogy az irányelv nem alkalmazandó az olyan jogvitára, amelyben a méltányos díj megfizetésre kötelezettek azt kérik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság tegyen megállapításokat az e díj beszedésével és a szerzői jog jogosultjai számára történő szétosztásával megbízott szervezet terhére, amely e kérelemmel szemben védekezik.

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelvben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok nem vehetők igénybe sem a szellemitulajdon-jogok megsemmisítésére irányuló eljárásokban, sem a méltányos díj szerzői jog jogosultjai számára történő megfizetése iránt az e díj beszedésével és szétosztásával megbízott szervezettel szemben előterjesztett kérelmet magukban foglaló eljárásokban.

3. Az intézkedések, eljárások és jogorvoslatok kérelmezésére való jogosultság

Az irányelv 4. cikke értelmében – bizonyos feltételek mellett – a tagállamoknak a következő személyeket kell jogosultnak tekinteniük az irányelvben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok kérelmezésére: i. a szellemitulajdon-jogok jogosultjait, ii. minden más személyt, aki ilyen jogok használatára jogosult, így különösen a licencvevőket, iii. a közös jogkezelő szervezeteket és iv. a szakmai szervezeteket.

A hasznosítók (licencvevők)

Az irányelv 4. cikkének b) pontja értelmében azok a személyek, akik szellemitulajdon-jogok használatára jogosultak, így különösen a licencvevők, feltéve, hogy azt az alkalmazandó jog lehetővé teszi, és annak rendelkezéseivel összhangban áll, jogosultak az irányelvben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok kérelmezésére. Mindazonáltal kétségek támadtak azt illetően, hogy a licencvevő akkor is jogosult-e ezen intézkedések kérelmezésére, ha annak

¹⁰⁸ Az EUB (harmadik tanács) 2012. november 15-i Bericap Záródástechnikai Bt. kontra Plastinnova 2000 Kft ítélete, [C-180/11](#), EU:C:2012:717, 79–81. pont.

¹⁰⁹ Az EUB (negyedik tanács) 2014. április 10-i ACI Adam BV és társai kontra Stichting de ThuisKopie és Stichting Onderhandelingen ThuisKopie vergoeding ítélete, [C-435/12](#), EU:C:2014:254, 63. pont.

ellenére, hogy licencet kapott egy jogosulttól, e licencet – adott esetben – nem jegyeztette be a megfelelő lajstromba.

Az EUB megállapította¹¹⁰, hogy a közösségi formatervezésiminta-oltalmak vagy európai uniós védjegyek tekintetében megadott licencek esetében a hasznosító a licenc tárgyát képező közösségi formatervezésiminta-oltalom/európai uniós védjegy bitorlása miatti igényeket akkor is érvényesítheti a szóban forgó rendeletek alapján, ha a licencet nem jegyezték be a közösségi formatervezésiminta-oltalmi lajstromba, illetve az európai uniós védjegy lajstromba, és hogy e hasznosító különösen ideiglenes intézkedések elrendelését is kérelmezheti.

Jóllehet ezen ítéletek arra utaló támpontnak tekinthetők, hogy ugyanez a helyzet a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 4. cikkének b) pontja esetében is, ez az érintett tagállam nemzeti jogának rendelkezéseitől függ, amelyekre az említett rendelkezés kifejezetten hivatkozik annak meghatározása céljából, hogy a szóban forgó személyek rendelkeznek-e keresetiségi joggal az irányelv alkalmazásában.

A formatervezési mintákra és védjegyekre vonatkozó uniós rendeletekkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatban az EUB azt állapította meg, hogy a hasznosítók akár előzetes lajstromozás nélkül is jogosultak ideiglenes intézkedések elrendelését kérelmezni. Más szellemitulajdon-jogok esetében e kérdések – a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 4. cikkének b) pontjával összhangban – a nemzeti jogtól függenek.

A közös jogkezelő szervezetek és a szakmai szervezetek

A 4. cikk c) és d) pontja értelmében azok a közös jogkezelő szervezetek, illetve szakmai szervezetek, amelyek szabályszerűen elismert jogosultsággal rendelkeznek arra, hogy a jogosultakat képviseljék, jogosultak az irányelvben meghatározott polgári jogérvényesítési eszközök kérelmezésére, „feltéve, hogy azt az alkalmazandó jog lehetővé teszi, [illetve megengedi,] és annak rendelkezéseivel összhangban áll”¹¹¹. Ezzel összefüggésben a kollektív szervezetek keresetindítási képességének végrehajtását illetően jelentős különbségek tapasztalhatók a tagállamok között.

Jóllehet e rendelkezések szövege arra utal, hogy a tagállamokat mérlegelési jogkör illeti meg e tekintetben, számos tagállam biztosítja annak lehetőségét, hogy az ilyen szervezeteknek keresetiségi jog legyen biztosítható a tagjaik nevében történő keresetindításra, ha céljuk tagjaik jogainak védelme, és az ügy jelentőséggel bír tagjaik számára¹¹². A Bizottság megjegyzi, hogy ez általánosságban javítani tűnik a szellemitulajdon-jogok hatékony érvényesítésének lehetőségét, különösen mert az ilyen szervezetek bizonyos esetekben (az információkhoz való hozzáférés, a szakértelem, az emberi erőforrások, a pénzügyi helyzet stb. szempontjából) maguknál a jogosultaknál jobb helyzetben lehetnek, és jobban el lehetnek látva ahhoz, hogy szükség esetén ténylegesen és hatékonyan kezeljék bírósági eljárások útján a szellemitulajdon-jogok megsértését, különösen ha a jogosultak kkv-k¹¹³.

Számos tagállam döntött úgy, hogy él a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 4. cikkének c) és d) pontjában biztosított azon lehetőséggel, hogy feljogosíthatja az irányelvben foglalt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok kérelmezésére azokat a közös

¹¹⁰ Az EUB (hetedik tanács) 2016. február 4-i Youssef Hassan kontra Breiding Vertriebsgesellschaft mbH ítélete, [C-163/15](#), EU:C:2016:71, 26. pont.; az EUB (hetedik tanács) 2016. június 22-i Thomas Philipps GmbH & Co. KG kontra Grüne Welle Vertriebs GmbH ítélete, C-419/15, EU:C:2016:468, 25. pont.

¹¹¹ Ugyanezt a megfogalmazást használja az irányelv 4. cikkének b) pontja is.

¹¹² Ilyen típusú rendelkezések léteznek Belgiumban, Franciaországban, Hollandiában és Portugáliában.

¹¹³ Az érdekelt felektől kapott általános visszajelzések alapján. Lásd továbbá: *Support study for the ex-post evaluation and ex-ante impact analysis of the IPR enforcement directive (IPRED)* (A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv utólagos értékelésének és előzetes hatásvizsgálatának alapjául szolgáló tanulmány), Technopolis Group az EY-vel és a Schallast Rechtsanwälte-vel alkotott konzorciumban, 2017., 88–89. o.

jogkezelő szervezeteket és szakmai szervezeteket, amelyek szabályszerűen elismert jogosultsággal rendelkeznek arra, hogy a jogosultak képviseljék. Ez általánosságban javítja a szellemitulajdon-jogok hatékony érvényesítését, és ezért bevált gyakorlatnak tekinthető.

4. A szerzőség és jogosultság vélelme

Az irányelv 5. cikke a szerződés vagy jogosultság megdönthető vélelmét állítja fel azon személy (a szerző vagy a szomszédos jogi jogosult) javára, akinek nevét a szokásos módon feltüntetik a művön vagy a védelmet élvező teljesítményen. E rendelkezés célja e személyek jogérvényesítési lehetőségeinek megkönnyítése tekintettel arra, hogy a szerzőség vagy jogosultság adott esetben nehezen bizonyítható, különösen ha több műről van szó.

A Bizottság álláspontja szerint a tagállamokat bizonyos fokú mérlegelési jogkör illeti meg az 5. cikk végrehajtása során, különösen az arra vonatkozó részletes szabályokat illetően, hogy mikor és hogyan kell rendelkezésre bocsátani az e vélelem megdöntéséhez szükséges bizonyítékot, mivel az említett rendelkezés nem tartalmaz konkrét szabályokat e tekintetben. A Bizottság azonban azt is megjegyzi, hogy e részletes szabályok és alkalmazásuk módja nem áshatják alá az 5. cikk hatékonyságát.

A szerzőségnek vagy jogosultságnak a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 5. cikke szerinti megdönthető vélelmét úgy kell értelmezni és alkalmazni, hogy biztosított legyen e vélelemnek a megfelelő szellemitulajdon-jog szerzők és szomszédos jogi jogosultak általi érvényesítésének megkönnyítésére irányuló célkitűzése.

5. Bizonyos különleges intézkedések rendelkezésre állása

Bizonyítékok

Az irányelv 6. és 7. cikke annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy a bizonyítékok bemutatására és biztosítására hatékony eszközök álljanak rendelkezésre. E rendelkezések célja annak biztosítása, hogy akkor is a felperes és az illetékes bíróságok rendelkezésére álljanak az annak megállapításához szükséges információk, hogy sor került-e a szellemitulajdon-jogok megsértésére, és ha igen, mik annak következményei, ha a felperes maga nem rendelkezik ezen információkkal. Ezen eljárásoknak mindazonáltal tekintettel kell lenniük az alperes jogaira, és kellő garanciákat kell nyújtaniuk, ideértve a bizalmas információk, a személyes adatok és a magánélet védelmét is¹¹⁴.

A 7. cikk (1) bekezdése lehetővé teszi az illetékes bíróságok számára, hogy megalapozott kérelemre azonnali és hatékony ideiglenes intézkedéseket rendelhessenek el a feltételezett jogsértés releváns bizonyítékainak biztosítása érdekében. A bizonyítékok biztosításához való jog kifejezetten az érdemi eljárás megindulása előtt gyakorolható, feltéve, hogy az a bizalmas információk védelmét nem sérti, és azzal a feltétellel, hogy a nemzeti jog lehetővé teszi az esetleges visszaélések elkerülését szolgáló (a 7. cikk (2) bekezdésében említett) biztosítékok és garanciák alkalmazását. Ez különösen azt jelenti, hogy a felperes előzetes eljárás – bizonyos esetekben *ex parte* eljárás – keretében is előterjeszheti a megfelelő kérelmet¹¹⁵.

Egyes tagállamokban továbbra is nehéz ilyen ideiglenes biztosítási intézkedéseket kérelmezni az ügy érdemében lefolytatandó eljárás tényleges megindulása előtt¹¹⁶. Mindazonáltal az irányelv 7. cikke (1) bekezdésének egyértelmű szövege arra utal, hogy az ilyen intézkedések

¹¹⁴ A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (20) preambulumbekzdése.

¹¹⁵ Lásd az „Egy védekező nyilatkozat előterjesztésének lehetőségei és előnyei” című pontot, 15. o.

¹¹⁶ Bizottsági szolgálati munkadokumentum – a 2004/48/EK irányelv értékelése, 13. o.

iránti kérelmek nem utasíthatók el pusztán azon az alapon, hogy az érdemi eljárást még nem indították meg.

Tájékoztatáshoz való jog

A nyilvános konzultáció során kifejtett vélemények rámutattak az azzal kapcsolatos bizonytalanságra, hogy a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 8. cikke szerinti tájékoztatáshoz való jog gyakorolható-e azelőtt, hogy a szellemitulajdon-jogok megsértésével kapcsolatos ügy érdemében bírósági határozat született volna¹¹⁷. A 8. cikk (1) bekezdése értelmében tájékoztatásadás „*a szellemitulajdon-jog megsértése miatt indított eljárásokkal összefüggésben*” rendelhető el. A 8. cikk (1) bekezdése azonban – például a 7. cikk (1) bekezdésétől eltérően – sem azt nem mondja ki, hogy a tájékoztatásadás „*az ügy érdemében lefolytatandó eljárás megindítása előtt*” rendelhető el, sem azt nem jelenti ki konkrétan, hogy az elrendelhető az érdemi eljárás befejezése előtt. Ennek eredményeként néhány tagállamban nehéz a tájékoztatásadást a jogerős határozat érdemi eljárásban történő meghozatala előtt elrendeltetni.

Az EUB nemrégiben megállapította¹¹⁸, hogy a 8. cikk (1) bekezdésében használt megfogalmazás nem utal arra, hogy a tájékoztatáshoz való jogot szükségszerűen a szellemitulajdon-jogok megsértésével kapcsolatos eljárással azonos bírósági eljárásban kell gyakorolni. Az EUB kimondta különösen, hogy a tájékoztatáshoz való jog akkor is gyakorolható, ha a szellemitulajdon-jog megsértésének megállapításával végződő, jogerősen lezárt eljárást követően a felperes kártérítési kereset indítása céljából külön, későbbi eljárás keretében kér az e jogot sértő áruk vagy szolgáltatások eredetéről és terjesztési hálózatairól tájékoztatást.

Jóllehet a megközelítés tagállamonként eltér, néhány bevált gyakorlat azonosítható. Németországban például a védjegy törvény úgy rendelkezik¹¹⁹, hogy a szóban forgó szellemitulajdon-jog nyilvánvaló megsértése esetén a tájékoztatásadási kötelezettség ideiglenes intézkedés útján is elrendelhető a német polgári perrendtartás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban.

A szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 8. cikkében szereplő azon kitétel, hogy a tájékoztatásadás a szellemitulajdon-jog megsértése miatt indított eljárásokkal „*összefüggésben*” rendelhető el, azt jelenti, hogy a tájékoztatásadást nem feltétlenül kell ugyanezen bírósági eljárásokban elrendelni. Az egy esetleges kártérítési kereset céljából indított külön, későbbi eljárás keretében is elrendelhető. A nemzeti jog alkalmazandó rendelkezéseitől függően a tájékoztatásadás egy korábbi szakaszban is elrendelhető ideiglenes intézkedés útján.

Kiegészítő intézkedések

Az irányelv 10. cikke értelmében az illetékes bíróságok elrendelhetik a kereskedelmi csatornákból való visszavonást azon áruk tekintetében, amelyekről megállapítást nyert, hogy szellemitulajdon-jogot sértenek, és megfelelő esetben azon anyagok és eszközök tekintetében is, amelyeket elsősorban ezen áruk előállítása során használtak. Ezenkívül ezeknek a kereskedelmi csatornákból való végleges kivonása vagy megsemmisítése is elrendelhető. Ezeket az intézkedéseket a jogsértő költségére kell végrehajtani.

¹¹⁷ A szellemitulajdon-jogok érvényesítése jogi keretének értékeléséről és korszerűsítéséről folytatott konzultáció, 22. o.

¹¹⁸ Az EUB (kilencedik tanács) 2017. január 18-i NEW WAVE CZ, a.s. kontra ALLTOYS ítélete, [C-427/15](#), EU:C:2017:18, 27. pont.

¹¹⁹ A német védjegy törvény 19. §-ának (2) és (7) bekezdése.

Az irányelv 10. cikke a TRIPS-megállapodás 46. cikkén alapul. A szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 10. cikkének (3) bekezdése – akárcsak a TRIPS-megállapodás 46. cikkének harmadik mondata – úgy rendelkezik, hogy a kiegészítő intézkedések iránti kérelem elbírálásakor a jogsértés súlya és az elrendelt jogorvoslatok közötti arányosság követelményére, valamint harmadik személyek érdekeire is tekintettel kell lenni. Emellett a 46. cikk következő mondata értelmében a hamisított védjeggyel ellátott áruk esetében nem elég a jogtalanul alkalmazott védjegyet eltávolítani és – kivételes esetektől eltekintve – az ilyen árukat a kereskedelmi forgalomba hozatal céljára felszabadítani. E tekintetben az következik az EUB általános ítélkezési gyakorlatából¹²⁰, hogy az irányelv 10. cikkét lehetőség szerint a TRIPS-megállapodás e rendelkezésének fényében kell értelmezni és alkalmazni.

Azt is érdemes megjegyezni, hogy a kártérítésre vonatkozó rendelkezésektől (13. cikk) eltérően a 10. cikk nem követeli meg kifejezetten a szóban forgó intézkedések elrendeléséhez azt, hogy a jogsértő tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy jogsértést valósít meg.

Az irányelv 10. cikkét lehetőség szerint a TRIPS-megállapodás 46. cikkének fényében kell értelmezni és alkalmazni. Ez utóbbi rendelkezés értelmében nem elég a hamisított védjeggyel ellátott áruk jogtalanul alkalmazott védjegyet eltávolítani és – kivételes esetektől eltekintve – az ilyen árukat a kereskedelmi forgalomba hozatal céljára felszabadítani.

6. Határokon átnyúló dimenzió

A szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelvnek nem célja az igazságügyi együttműködésre, a joghatóságra vagy a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó rendelkezések összehangolása vagy az alkalmazandó joggal összefüggő kérdések tárgyalása. Léteznek egyéb olyan uniós jogi eszközök, amelyek ezen kérdéseket általánosan szabályozzák, és amelyek elvben a szellemi tulajdonra és a szellemi tulajdon-jogokkal kapcsolatos perekre is alkalmazandóak¹²¹.

Ami ezen egyéb uniós jogi eszközöket illeti, polgári és kereskedelmi ügyekben a Brüsszel I. rendelettel¹²² összhangban kell meghatározni a tagállami bíróságok joghatóságát. E rendelet szabályozza e bíróságok határozatainak elismerését és végrehajtását EU-szerte. A szellemi tulajdon-jogok érvényesítésével kapcsolatos eljárásoknak gyakran tárgyát képező szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogra vonatkozó szabályokat a Róma II. rendelet¹²³ tartalmazza.

A – különösen ideiglenes intézkedések elrendelésére – joghatósággal rendelkező bíróságok

Számos szellemi tulajdon-joggal kapcsolatos jogvita rendelkezik transznacionális dimenzióval. Ezért a szellemi tulajdon-jogok – különösen online környezetben megvalósított – megsértésével kapcsolatos perek több tagállamban párhuzamosan folyhatnak. Ez kihívást

¹²⁰ Vö. például: a Bíróság 1998. június 16-i Hermès International kontra FHT Marketing Choice BV ítélete, [C-53/96](#), EU:C:1998:292, 28. pont. Promusicae-ítélet, C-275/06, 60. pont.

¹²¹ A szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv (11) preambulumbekkezdése.

¹²² Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (átdolgozás), HL L 351., 2012.12.20., 1. o.

¹²³ Az Európai Parlament és a Tanács 864/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról, HL L 199., 2007.7.31., 40–49. o.

jelenthet a jogosultak számára, különösen a joghatósággal rendelkező nemzeti bíróság és a kérelmezett ideiglenes intézkedés hatályának meghatározását illetően.

Meg kell jegyezni, hogy a Brüsszel I. rendelet több helyen foglalkozik a bíróságok arra vonatkozó joghatóságával, hogy határokon átnyúló ügyekben ideiglenes intézkedéseket rendeljenek el. A rendelet (25) preambulumbekzdése kifejezetten hivatkozik a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelvre, megállapítva, hogy a többek között a rendelet 35. cikke¹²⁴ értelmében vett „ideiglenes intézkedések – beleértve a biztosítási intézkedéseket is –” fogalma magában foglalja például az olyan, az információszerzést vagy a bizonyítékok biztosítását szolgáló biztosítási intézkedéseket is, mint az irányelv 6. és 7. cikkében említett felkutatási és lefoglalási intézkedések.

A Brüsszel I. rendelet alapján a jogosultaknak főszabály szerint a feltételezett szellemitulajdonjog-sértők lakóhelye szerinti tagállam bírósága előtt kell perelniük a feltételezett jogsértőket (4. cikk). Jogellenes károkozással, jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel vagy ilyen cselekményből fakadó igénnyel kapcsolatos ügyekben mindazonáltal az azon hely szerinti tagállam bírósága előtt is perelhetnek, ahol a káresemény bekövetkezett vagy bekövetkezhet (7. cikk 2. pont).

Emellett amennyiben több személy együttes perlése esetén a feltételezett jogsértő az alperesek egyike, a Brüsszel I. rendelet e jogsértő bármely alperes lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállam bírósága előtti perlését is lehetővé teszi, feltéve, hogy a keresetek között olyan szoros kapcsolat áll fenn, hogy az elkülönített eljárásokban hozott, egymásnak ellentmondó határozatok elkerülése érdekében célszerű azokat együttesen tárgyalni és róluk együtt határozni (8. cikk 1. pont). Az EUB azt állapította meg¹²⁵ egy szerzői jogsértéssel kapcsolatos ügygel összefüggésben, hogy e rendelkezés alkalmazásának nem akadály a több alperessel szemben tartalmilag azonos szerzői jogsértések miatt benyújtott kérelmek tagállamonként eltérő nemzeti jogi alapokon nyugszanak.

A határozatok elismerése és végrehajtása

A Brüsszel I. rendelet (39. cikke) értelmében a valamely tagállam bírósága által hozott, az adott tagállamban végrehajtható határozat egy másik tagállamban is közvetlenül végrehajtható anélkül, hogy azt végrehajthatóvá kellene nyilvánítani (vagyis a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás eltörlése).

Az EUB megállapította, hogy a Brüsszel I. rendelet 1. cikke értelmében vett „polgári és kereskedelmi ügyek” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy ezt a rendeletet az olyan nemzeti bírósági határozat elismerésére és végrehajtására is alkalmazni kell, amely valamely polgári és kereskedelmi tárgyban hozott bírósági határozat betartása érdekében rendbírság fizetésére való kötelezést tartalmaz¹²⁶.

A szellemitulajdon-jogokkal kapcsolatos perekkel összefüggésben a bíróságok joghatóságát, a bírósági határozatok elismerését és végrehajtását, valamint az alkalmazandó jogot illetően felmerülő kérdéseket az e területeket szabályozó uniós jogi eszközökkel, különösen a Brüsszel I. rendelettel és a Róma II. rendelettel összhangban kell eldönteni.

¹²⁴ A Brüsszel I. rendelet 35. cikke a következőképpen szól: „Valamely tagállam bíróságainál az adott tagállam joga alapján rendelkezésre álló ideiglenes intézkedések – beleértve a biztosítási intézkedéseket is – még akkor is kérelmezhetőek, ha az ügy érdemére vonatkozóan más tagállam bírósága rendelkezik joghatósággal.”

¹²⁵ A Bíróság (harmadik tanács) 2013. március 7-i Eva-Maria Painer kontra Standard VerlagsGmbH és társai végzése, [C-145/10 REC](#), ECLI:EU:C:2013:138, 72–84. pont.

¹²⁶ Realchemie ítélet, [C-406/09](#).

A Brüsszel I. rendelet némileg tisztázza a bíróságok azzal kapcsolatos joghatóságának kérdését, hogy a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 6. és 7. cikke alapján határokon átnyúló ügyekben ideiglenes intézkedéseket alkalmazzanak, valamint konkrét szabályokat tartalmaz egy olyan személy perlésének lehetőségével kapcsolatban, aki több személy együttes perlése esetén az alperesek egyike.

VI. TOVÁBBI LÉPÉSEK

A Bizottság továbbra is szorosan együttműködik az összes uniós tagállammal, illetékes igazságügyi hatósággal és a szellemitulajdon-jogok érvényesítésében az e hatóságok előtti eljárásokban közreműködő többi féllel egyrészt annak biztosítása érdekében, hogy az uniós jogi keret és különösen a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv továbbra is megfeleljen a célnak, másrészt a jelen dokumentumban foglalt iránymutatásból kiinduló további építkezés céljából.

Mint azt „*A jelenkor társadalmi kihívásaira választ adó kiegyensúlyozott szellemitulajdonjog-érvényesítési rendszer*” című közleményében bejelentette, a fent meghatározott iránymutatás és bevált gyakorlatok mellett a Bizottság különösen:

- együtt fog működni a tagállamok nemzeti szakértőivel és bíráival további, célirányosabb iránymutatások kidolgozásában, hogy részletesebb és gyakorlatiasabb útmutatást nyújtson a szellemitulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelvvel kapcsolatos konkrét kérdésekben a bevált gyakorlatok tapasztalatai alapján;
- a fent említett iránymutatásokat és bevált gyakorlatokat elérhetővé fogja tenni online, többek között az Európa Önökért portálon keresztül.

Függelék – Az EUB vonatkozó határozatainak listája

1. a Bíróság 1998. június 16-i Hermès International kontra FHT Marketing Choice BV ítélete, [C-53/96](#), EU:C:1998:292, [61996CJ0053](#)
2. a Bíróság (nagytanács) 2008. január 29-i Productores de Música de España (Promusicae) kontra Telefónica de España SAU ítélete, [C-275/06](#), EU:C:2008:54, [62006CA0275 / 62006CJ0275](#)
3. a Bíróság (harmadik tanács) 2008. február 14-i Varec SA kontra belga állam ítélete, [C-450/06](#), EU:C:2008:91, [62006CA0450](#)
4. a Bíróság (nyolcadik tanács) 2009. február 19-i LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH kontra Tele2 Telecommunication GmbH ítélete, [C-557/07](#), EU:C:2009:107, [62007CB0557](#)
5. a Bíróság (nagytanács) 2011. július 12-i L'Oréal SA és társai kontra eBay International AG és társai ítélete, [C-324/09](#), EU:C:2011:474, [62009CJ0324](#)
6. a Bíróság (nagytanács) 2011. október 18-i Realchemie Nederland BV kontra Bayer CropScience AG. ítélete, [C-406/09](#), EU:C:2011:668, [62009CJ0406](#)
7. a Bíróság (harmadik tanács) 2011. november 24-i Scarlet Extended SA kontra Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM) ítélete, [C-70/10](#), EU:C:2011:771, [62010CJ0070](#)
8. a Bíróság (harmadik tanács) 2012. február 16-i Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) kontra Netlog NV ítélete, [C-360/10](#), EU:C:2012:85, [62010CJ0360](#)
9. a Bíróság (harmadik tanács) 2012. április 19-i Bonnier Audio AB és társai kontra Perfect Communication Sweden AB ítélete, [C-461/10](#), EU:C:2012:219, [62010CJ0461](#)
10. a Bíróság (harmadik tanács) 2012. november 15-i Bericap Záródástechnikai Bt. kontra Plastinnova 2000 Kft. ítélete, [C-180/11](#), EU:C:2012:717, [62011CJ0180](#)
11. a Bíróság (harmadik tanács) 2013. március 7-i Eva-Maria Painer kontra Standard VerlagsGmbH és társai végzése, [C-145/10 REC](#), ECLI:EU:C:2013:138, [62010CO0145](#)
12. a Bíróság (negyedik tanács) 2014. március 27-i UPC Telekabel Wien GmbH kontra Constantin Film Verleih GmbH és Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH ítélete, [C-314/12](#), EU:C:2014:192, [62012CJ0314](#)
13. a Bíróság (negyedik tanács) 2014. április 10-i ACI Adam BV és társai kontra Stichting de ThuisKopie és Stichting Onderhandeligen ThuisKopie vergoeding ítélete, [C-435/12](#), EU:C:2014:254, [62012CJ0435](#)
14. a Bíróság (nagytanács) 2014. szeptember 3-i Johan Deckmyn és Vrijheidsfonds VZW kontra Helena Vandersteen és társai ítélete, [C-201/13](#), EU:C:2014:2132, [62013CA0201](#)
15. a Bíróság (negyedik tanács) 2015. július 16-i Coty Germany GmbH kontra Stadtsparkasse Magdeburg ítélete, [C-580/13](#), EU:C:2015:485, [62013CJ0580](#)
16. a Bíróság (első tanács) 2015. július 16-i Diageo Brands BV kontra Simiramida-04 EOOD ítélete, [C-681/13](#), EU:C:2015:471, [62013CJ0681](#)
17. a Bíróság (hetedik tanács) 2016. február 4-i Youssef Hassan kontra Breiding Vertriebsgesellschaft mbH ítélete, [C-163/15](#), EU:C:2016:71
18. a Bíróság (ötödik tanács) 2016. március 17-i Christian Liffers kontra Producciones Mandarina SL és Mediaset España Comunicación SA, anciennement Gestevisión Telecinco SA ítélete, [C-99/15](#), EU:C:2016:173, [62015CJ0099](#)
19. a Bíróság (hetedik tanács) 2016. június 22-i Thomas Philipps GmbH & Co. KG kontra Grüne Welle Vertriebs GmbH ítélete, [C-419/15](#), EU:C:2016:468

20. a Bíróság (második tanács) 2016. július 7-i Tommy Hilfiger Licensing LLC és társai kontra DELTA CENTER a.s. ítélete, [C-494/15](#), EU:C:2016:528, [62015CJ0494](#)
21. a Bíróság (ötödik tanács) 2016. július 28-i United Video Properties Inc. kontra Telenet NV ítélete, [C-57/15](#), EU:C:2016:611, [62015CJ0057](#)
22. a Bíróság (harmadik tanács) 2016. szeptember 15-i Tobias Mc Fadden kontra Sony Music Entertainment Germany GmbH ítélete, [C-484/14](#), EU:C:2016:689
23. a Bíróság (kilencedik tanács) 2017. január 18-i NEW WAVE CZ, a.s. kontra ALLTOYS, spol. s r. o. ítélete, [C-427/15](#), EU:C:2017:18
24. a Bíróság (ötödik tanács) 2017. január 25-i Stowarzyszenie „Oławska Telewizja Kablowa” w Oławie kontra Stowarzyszenie Filmowców Polskich w Warszawie ítélete, [C-367/15](#), EU:C:2017:36, [62015CN0367](#)

Folyamatban:

Synthon ügy, [C-644/16](#) – a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által a Synthon BV kontra Astellas Pharma Inc. ügyben 2016. december 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 6. cikke)

Bastei Lütke ügy, [C-149/17](#) – a Landgericht München I (Németország) által a Bastei Lütke GmbH & Co. KG kontra Michael Strotzer ügyben 2017. március 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló irányelv 3. cikkének (2) bekezdése)

SNB-REACT ügy, [C-521/17](#) – a Tallinna Ringkonnakohus (Észtország) által 2017. szeptember 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem